

Szkoła Podstawowa nr 1
im. Komisji Edukacji Narodowej
w Siedlcach

WEWNĄTRZSZKOLNE OCENIANIE

RELIGIA

Przedmiotowe ocenianie z religii w klasach IV– VIII Szkoły Podstawowej nr 1 im. KEN w Siedlcach

OGÓLNE ZASADY OCENIANIA

Ocenę wystawia się w porozumieniu z uczniami.

W ciągu jednego semestru nauczyciel wystawia każdemu uczniowi oceny cząstkowe zaplanowane na dany semestr zgodnie z zasadami oceniania umieszczonymi w Statucie szkoły.

Uczeń może poprawić każdą ocenę ze sprawdzianu lub pracy klasowej z wyłączeniem oceny bardzo dobrej, i dwie inne oceny otrzymane w danym semestrze. Poprawianie może odbywać się po wcześniejszym uzgodnieniu z nauczycielem terminu i zakresu materiału, w formie pisemnej lub ustnej, nie później niż na miesiąc przed terminem wystawienia oceny semestralnej i rocznej.

Uczeń może być niesklasyfikowany z religii, jeżeli istnieje brak podstaw do ustalenia oceny klasyfikacyjnej z powodu nieobecności ucznia na zajęciach edukacyjnych przekraczającej połowę czasu przeznaczanego na te zajęcia w szkolnym planie edukacji.

Oceny cząstkowe, semestralne i końcoworoczne stawia się według skali:

- celujący (6),
- bardzo dobry (5),
- dobry (4),
- dostateczny (3),
- dopuszczający (2),
- niedostateczny (1).

Do tych ocen mogą być dołączone znak „+” bądź „-”, gdzie „+” to podwyższenie oceny, które oznacza, że uczeń przekroczył wymagania z określonego poziomu, ale nie osiągnął poziomu wyższego oraz „-”, który oznacza niewielkie braki w osiągnięciu danego poziomu.

Aktywność na zajęciach może być promowana „+”. Uzyskanie trzech „+” skutkuje otrzymaniem częściowej oceny bardzo dobrej. Uczeń za brak zeszytu, zeszytu ćwiczeń otrzymuje „-”. Uzyskanie czterech „-” skutkuje otrzymaniem częściowej oceny niedostatecznej. Uczeń ma prawo dwa razy w semestrze zgłosić nieprzygotowanie do zajęć. Nieprzygotowanie nie dotyczy sprawdzianów i kartkówek z wyjątkiem sytuacji powrotu ucznia po nieobecności spowodowanej chorobą.

Przy wystawianiu oceny rocznej bierze się również pod uwagę ocenę z I semestru.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym).

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą,
- b) odmawia wszelkiej współpracy,
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności,
- c) wyróżniająco wywiązuje się z wszelkich zadań i powierzonych ról
- d) samodzielnie korzysta z różnych źródeł informacji

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje twórcze i niestandardowe rozwiązania,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach lub posiada inne znaczące osiągnięcia.
- d) rozwija własne uzdolnienia, aktywnie uczestniczy w zajęciach pozalekcyjnych, akcjach społecznych, angażuje się w przygotowanie uroczystości szkolnych

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Cytaty z Pisma Świętego. Modlitwy, pacierz, katechizm, pieśni	<ul style="list-style-type: none">•dokładna znajomość cytatu wraz ze znajomością źródła (np. Ewangelia św. Mateusza)	<ul style="list-style-type: none">•dokładna znajomość cytatów z lekcji•odznacza się pełną znajomością pacierza i katechizmu	<ul style="list-style-type: none">•przytoczenie sensu cytatu własnymi słowami•wykazuje się dobrą znajomością pacierza i katechizmu	<ul style="list-style-type: none">•niezbyt dokładna znajomość sensu cytatu•wykazuje się podstawową znajomością pacierza i katechizmu	<ul style="list-style-type: none">•skojarzenia z treścią cytatu•ma znaczne problemy ze znajomością pacierza i katechizmu	<ul style="list-style-type: none">•brak jakiegokolwiek znajomości cytatów•nie wykazuje się znajomością pacierza i katechizmu
2. Zeszyt przedmiotowy (zeszyt ćwiczeń)	<ul style="list-style-type: none">•wszystkie tematy•zapisy•prace domowe•staranne pismo•własne materiały•ilustracje itp.	<ul style="list-style-type: none">•starannie prowadzony•wszystkie tematy i notatki•prace domowe	<ul style="list-style-type: none">•zeszyt staranny•sporadyczne luki w zapisach	<ul style="list-style-type: none">•zeszyt czytelny•znaczne braki w zadaniach	<ul style="list-style-type: none">•pismo niestaranne•bardzo liczne luki w zapisach	<ul style="list-style-type: none">•brak pracy w zeszycie
3. Prace domowe	<ul style="list-style-type: none">•staranne wykonanie•treści wskazujące na poszukiwania w różnych materiałach•dużo własnej inwencji•twórcze	<ul style="list-style-type: none">•merytorycznie zgodne z omawianym na lekcji materiałem•staranne•czytelne•rzeczowe	<ul style="list-style-type: none">•wskazują na zrozumienie tematu•niezbyt twórcze	<ul style="list-style-type: none">•powiązane z tematem•niestaranne	<ul style="list-style-type: none">•widać próby wykonania pracy•na temat	<ul style="list-style-type: none">•praca nie na temat•brak rzeczowości w pracy•brak pracy

4. Testy i sprawdziany	100% poprawnie wykonanych poleceń •rozwiązane też zadanie dodatkowe	• 94 -95 % poprawnie wykonanych poleceń	• 81-85% poprawnie wykonanych poleceń	•59-67% poprawnie wykonanych poleceń	•38-43% poprawnie wykonanych poleceń	• poniżej 30% poprawnie wykonanych poleceń
5. Odpowiedzi ustne	•wiadomości zawarte w podręczniku i zeszytcie uzupełnione wiedzą i umiejętnościami trudnymi do opanowania, nietypowymi •wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język •używanie pojęć	•wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem •odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	•wyuczone na pamięć wiadomości •uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami •potrzebna pomoc nauczyciela	•wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć •odpowiedź niestaranna •częste pytania naprowadzające	•słabe wiązanie faktów i wiadomości •chaos myślowy i słowny •odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy •dużo pytań pomocniczych	•brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
6. Aktywność	•uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji •uczestniczy w zajęciach dodatkowych •korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	•uczeń zawsze przygotowany do lekcji •często zgłasza się do odpowiedzi •wypowiada się poprawnie	•stara się być przygotowany do lekcji •chętnie uczestniczy w zajęciach	•mało aktywny na lekcjach	•niechętny udział w lekcji	•lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
7. Inscenizacje, gazetka szkolna, konkursy, udział w uroczystościach o charakterze religijnym i patriotycznym, udział w akcjach organizowanych na rzecz Kościoła i inne	•wiele razy pomaga w różnych pracach •pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy •reprezentuje szkołę w szkolnych i pozaszkolnych konkursach i olimpiadach religijnych •aktywnie uczestniczy w uroczystościach o charakterze religijnym i patriotycznym, akcjach organizowanych na rzecz Kościoła •proponuje twórcze i niestandardowe rozwiązania zadań	•starannie wykonuje zadania powierzone przez katechetę •wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu zadań •przejawia postawę apostołską				

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA IV

Semestr I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Wielki kosmos i moje podwórko	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia miejsca odwiedzane podczas wakacji – wymienia zjawiska i stworzenia, które obserwuje w przyrodzie – wie, że wszystko, co istnieje, jest dobre, bo pochodzi od Boga – wie, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który stworzył świat – wyraża szacunek względem Biblii jako księgi o miłości Boga do człowieka – wymienia miejsca, w których czuje (czuł) się szczęśliwy – wymienia osoby, którym zawdzięcza swoje poczucie szczęścia – wie, że grzech niszczy przyjaźń człowieka z Bogiem – wie, że Bóg poszukuje ludzi, którzy od Niego odeszli i pragnie ich zbawienia – podaje zasady odprawiania dziewięciu pierwszych piątków miesiąca – potrafi posługiwać się 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje przykłady obecności Boga w przyrodzie – rozpoznaje w pięknie przyrody stwórcze dzieło Boga – wie, że o stworzeniu świata dowiadujemy się z Biblii – określa znaczenie słowa „Biblia” – wyjaśnia, dlaczego Biblia jest księgą świętą – wie, że treść Starego Testamentu dotyczy wydarzeń od stworzenia świata i przygotowuje do narodzenia Pana Jezusa – zna treść biblijnego fragmentu o raju (Rdz 2,8-10.15) – podaje przykłady zachowań, które niszczą poczucie szczęścia – zna treść biblijnego opowiadania o grzechu pierwszych ludzi – własnymi słowami wypowiada treść Bożej obietnicy Rdz 3,14-15 – wie, że zapowiedź przyjścia Zbawiciela jest wyrazem miłości Boga do człowieka – zna uczynki miłosierdzia co do duszy – pamięta i rozumie treść Mt 11,28 – wymienia najważniejsze obietnice Jezusa objawione św. M. Alacoque – wyraża pragnienie korzystania z obietnic Jezusa – wie, że Matka Boża objawiała się w Fatimie co miesiąc od 13 V do 13 X 1917 r. – podaje imiona dzieci fatimskich i opowiada o ich spotkaniu z Maryją – rozpoznaje i opisuje figurę Matki Bożej Fatimskiej 	<ul style="list-style-type: none"> – chętnie opowiada swoje wakacyjne wspomnienia – interpretuje proste teksty biblijne mówiące o stworzeniu – układa własną modlitwę dziękczynną za dzieło stworzenia – potrafi wyjaśnić, dlaczego pierwszą część Pisma Świętego nazywamy Starym Testamentem, a drugą Nowym Testamentem – wskazuje „dobre miejsca” w swoim otoczeniu – na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, na czym polegało szczęście ludzi w raju – interpretuje biblijne opowiadanie o grzechu pierwszych ludzi – przeprasza Boga w modlitwie za swoje grzechy – interpretuje tekst Protoewangelii Rdz 3,14-15 – wyjaśnia, na czym polega zbawienie – umie zastosować uczynki miłosierdzia w sytuacjach typowych – potrafi określić, za co chce wynagrodzić Jezusowi, podejmując praktykę pierwszych piątków – podejmuje postanowienie korzystania w pierwsze piątki z sakramentu pokuty i Eucharystii i z zaangażowaniem je realizuje – omawia treść przesłania Matki 	<ul style="list-style-type: none"> – wypowiada modlitwę dziękczynną za napotkane piękno i doświadczone dobro – wyraża zainteresowanie tekstami biblijnymi – uzasadnia, że słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym jest dla nas przewodnikiem na drodze do wiecznego szczęścia – uzasadnia, że warunkiem szczęścia jest otrzymywanie i okazywanie miłości – wyjaśnia, na czym polega zło każdego grzechu – umie zastosować uczynki miłosierdzia w sytuacjach problemowych – definiuje pojęcia: cichy i pokorny, zadośćuczynienie, wynagrodzenie – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej w nawiązaniu do objawień fatimskich 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża odpowiedzialną troskę o przyrodę.

	książeczką pierwszopiątkową (zaznaczyć pierwsze piątki kolejnych miesięcy) – potrafi modlić się na różańcu		Bożej w Fatimie – wyraża szacunek dla Matki Bożej, spełniając jej prośbę wypowiedzianą w Fatimie (chętnie modli się na różańcu)		
II. Szlak patriarchów	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia powody, z jakich ludzie zmieniają miejsce zamieszkania – uzasadnia, dlaczego Kanaan jest ziemią świętą – podaje powody osiedlania się Izraelitów w Egipcie – wie, że po śmierci Józefa Izraelici byli zmuszani do niewolniczej pracy i prosili Boga o pomoc – opowiada historię przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone – charakteryzuje niebezpieczeństwa czyhające na pustyni – wyjaśnia znaczenie słowa „przykazanie” (to, co przykazane, nakazane) i wymienia Boże przykazania – wymienia miejsca, w których chrześcijanin doświadcza szczególnej bliskości Boga – wymienia powody, dla których ludzie odwiedzają cmentarze – wymienia ostateczne rzeczy człowieka – wymienia wartości, dla których ludzie gotowi są 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia Boże obietnice dane Abrahamowi – wymienia potomków Abrahama (Izaak i Jakub, który miał 12 synów) – zna historię tworzenia się narodu izraelskiego (wybranego), – podaje przykłady ludzi z własnego regionu, którzy zasłużyli się dla dobra Ojczyzny – charakteryzuje rolę Józefa (syna Jakuba) na dworze faraona – wie, że Mojżesz był Izraelitą wychowanym na dworze faraona i że Bóg powierzył mu wyprowadzenie swego ludu z niewoli – wymienia zjawiska, którymi posłużył się Bóg, karząc Egipcjan – wymienia przejawy Bożej opieki nad Izraelitami podczas wędrówki przez pustynię (nakarmienie przepiórkami i manną, woda ze skały) – wymienia sytuacje, w których powinien zwracać się do Boga z prośbą o pomoc – wie, że Bóg dał ludziom przykazania na górze Synaj i zobowiązał do ich przestrzegania – wie, że Namiot Spotkania, czyli Przybytek, był przenośną świątynią w obozie Izraelitów podczas ich wędrówki przez pustynię – wie, że w Namiocie Spotkania znajdowała się Arka Przymierza – złożona przenośna skrzynia, w której przechowywano tablice Bożych przykazań – wyjaśnia znaczenie sakramentu pokuty i pojednania dla chrześcijanina 	<ul style="list-style-type: none"> – interpretuje obietnice, jakie Bóg dał Abrahamowi – charakteryzuje wartość ziemi Kanaan dla potomków Abrahama – charakteryzuje niewolniczą pracę Izraelitów w Egipcie – wyjaśnia, że Boża interwencja jest odpowiedzią na modlitwę Izraelitów – wyjaśnia znaczenie przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone w ucieczce przed wojskiem faraona – opisuje reakcję Izraelitów na trudy wędrówki przez pustynię – uzasadnia, że każde z Bożych przykazań jest ważne i żadnego nie wolno lekceważyć – wyraża przekonanie, że dobro jest owocem przestrzegania Bożych przykazań – omawia niewierności Izraelitów wobec Boga pod górą Synaj – uzasadnia, dlaczego modlimy się przy grobach zmarłych – uzasadnia obowiązek troski o groby naszych bliskich, a także nieznanych nam zmarłych – uzasadnia, że miłość Ojczyzny oraz pamięć o jej bohaterach jest naszym obowiązkiem – wyraża szacunek dla miejsc pamięci o bohaterach – wyjaśnia różnice między sądem Bożym, a ludzkimi sądami – interpretuje tekst biblijny Iz 63,16b.19b; 64,4.7 jako wezwanie 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postawę Abrahama wobec Bożego słowa – wyjaśnia znaczenie zbudowania ołtarza dla Pana – dba o własny rozwój dla dobra Ojczyzny – wyjaśnia, dlaczego Izraelici w Egipcie stali się niewolnikami – sprzeciwia się wszelkiej krzywdzie i niesprawiedliwości – uzasadnia, że w sytuacji bez wyjścia Bóg znajduje rozwiązanie – wyraża gotowość pomocy innym w ich trudnych sytuacjach – charakteryzuje Boże obietnice związane z wypełnianiem przykazań – wyjaśnia znaczenie Namiotu Spotkania dla Mojżesza i całego ludu izraelskiego (Mojżesz rozmawiał tam z Bogiem, prosząc Go o przebaczenie niewierności ludu) – wdraża w życie praktykę „namiotu spotkania”, starając się o jej systematyczność – wyraża szacunek dla zmarłych, dbając o groby 	

	<p>poświęcić własne życie</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady ludzkich osądów oraz spraw rozstrzyganych w procesach sądowych – wie, że w okresie Adwentu przygotowujemy się na przyjście Zbawiciela – wie, co to są postanowienia adwentowe 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcia: czyściec, niebo, piekło – wyjaśnia chrześcijańskie znaczenie dni 1 i 2 listopada – wyraża modlitewną troskę o zmarłych – wskazuje miejsca pamięci poświęcone bohaterom w swoim środowisku i kraju – uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć bohaterom narodowym – na podstawie tekstu Mt 25,31-46 wymienia postawy i zachowania nagradzane przez Boga i te, które zasługują na potępienie – zna treść biblijnego fragmentu Iz 63,16b.19b; 64,4.7 – charakteryzuje postawę człowieka, który się nawraca 	<p>do nawrócenia i oczekiwania na przyjście Jezusa</p> <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje konkretne postanowienia przemiany życia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża gotowość rezygnacji z tego, co przyjemne, na rzecz tego, co pożyteczne lub konieczne – charakteryzuje Bożą sprawiedliwość – stara się o powściągliwość w osądzaniu innych ludzi 	
<p>III. Ziemia Bożej obietnicy</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Arka Przymierza była dla Izraelitów znakiem obecności Boga (przechowywano w niej tablice Bożych przykazań) – wie, że Bóg pomaga ludziom, gdy wypełniają Jego wolę – wie, że król Dawid pokonał wrogów Izraela i przeniósł Arkę Przymierza do Jerozolimy – podaje przykłady spraw w swoim życiu, o których powinien rozmawiać z Bogiem – uzasadnia potrzebę posiadania budowli (kościółów), w których oddajemy cześć Bogu – wskazuje sposoby łagodzenia konfliktów między ludźmi 	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o przejściu Izraelitów przez Jordan – wskazuje przeszkody, jakie w swoim życiu może pokonać z Bożą pomocą – opowiada o zdobyciu Jerycha przez Izraelitów – wymienia ważne wydarzenia w dziejach Izraela po zajęciu ziemi Kanaan – wyjaśnia, na czym polega panowanie Boga w naszym życiu – wie, że świątynię w Jerozolimie wybudował Salomon – wskazuje, co zastąpiła świątynia i dlaczego – zna tekst biblijny mówiący o sercu chrześcijanina jako świątyni Ducha Świętego – wie, że 10 pokoleń Izraela zbuntowało się przeciw pokoleniu Judy – wie, że w wyniku podziału kraju powstały dwa państwa: Królestwo Judy i Królestwo Izraela – ceni zgodne współdziałanie w grupie koleżeńskiej – opowiada o wygnaniu babilońskim i powrocie Izraelitów z niewoli – wyjaśnia porównanie grzechu do niewoli, 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie przekroczenia Jordanu w wędrówce do Ziemi Obiecanej (spełnienie Bożej obietnicy), – na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, na czym polega burzenie duchowych murów (grzechu), – interpretuje ponoszone przez Izraelitów klęski w walkach z nieprzyjaciółmi jako Bożą karę za ich niewierności wobec Boga – wyjaśnia znaczenie wprowadzenia Arki Przymierza do Jerozolimy – charakteryzuje znaczenie świątyni dla narodu izraelskiego – wyjaśnia, dlaczego doszło do podziału królestwa izraelskiego – interpretuje niewolę babilońską jako skutek odwrócenia się Izraelitów od Boga 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, w jaki sposób Bóg pomaga nam w pokonywaniu przeszkód spotykanych na drodze do nieba – prezentuje postawę sumiennosci, szacunku, dobroci w drodze do nieba – uzasadnia konieczność wypełniania woli Bożej w zdobywaniu cnót i kształtowaniu charakteru – uzasadnia wartość i potrzebę wypełniania woli Bożej – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że serce chrześcijanina jest Bożą świątynią – uzasadnia, że brak porozumienia między ludźmi, poczucie niesprawiedliwości, prowadzi do bolesnych podziałów – wyjaśnia porównanie grzechu do zniszczenia 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża troskę o swój parafialny kościół oraz o świątynię swego serca – wyraża troskę o sprawiedliwość i zgodę, przyczyniając się do łagodzenia konfliktów w swoim otoczeniu

	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Bóg wychowuje swój lud również poprzez karcenie 	<ul style="list-style-type: none"> a nawrócenia do powrotu z niej 		<ul style="list-style-type: none"> świętyni własnego serca, a nawrócenie do jej odbudowy 	
<p>IV. Szlak Pana Jezusa (tematy 26-31)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że dialog Maryi z Aniołem zawiera się w modlitwie „Anioł Pański” – wie, że mieszkająca w Ain Karim Elżbieta była krewną Maryi i spodziewała się dziecka – opisuje warunki w jakich narodził się Jezus – wie, że Jezus jest Synem Boga urodzonym przez Maryję – wymienia członków Świętej Rodziny – wie, że św. Józef był opiekunem Jezusa – wymienia praktyki religijne, które są jego obowiązkiem – na podstawie tekstu Mt 3,13-17 opowiada o chrzcie Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że w Nazarecie mieszkała Maryja i tam odwiedził ją Anioł Gabriel – mówi z pamięci modlitwę „Anioł Pański” – podaje motywy odwiedzin Maryi u Elżbiety – wie, że ze słów, jakimi Elżbieta pozdrowiła Maryję (wraz ze słowami Anioła), zbudowana jest modlitwa „Pozdrowienie Anielskie” – uzasadnia potrzebę częstego przystępowania do Komunii Świętej, łącząc tę praktykę z chętną pomocą bliźnim – wie, że Maryja z Józefem wyruszyli do Betlejem z powodu ogłoszonego spisu ludności – orientuje się w odległości między Nazaretem a Betlejem – wymienia miejsca pobytu Świętej Rodziny po ucieczce z Betlejem – określa swoje zadania w rodzinie – wie, że obowiązek pielgrzymowania do świątyni dotyczył Izraelitów od 13. roku życia – na podstawie tekstu biblijnego opowiada o pielgrzymce Świętej Rodziny do świątyni – wymienia, kto objawił się w czasie chrztu Jezusa – podaje datę i miejsce swojego chrztu 	<ul style="list-style-type: none"> – pokazuje na mapie Nazaret – w modlitwie „Anioł Pański” wskazuje słowa pochodzące z Pisma Świętego – wyraża gotowość dzielenia się wiadomością o bliskim przyjsciu Zbawiciela – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia pośpiech i radość Maryi wędrującej do Ain Karim – w tekście modlitwy „Pozdrowienie Anielskie” wskazuje słowa, którymi Elżbieta powitała Maryję – omawia okoliczności narodzenia Jezusa – wymienia osoby, które przyszły do Dzieciątka i oddały Mu pokłon – okazuje szacunek ludziom ubogim – wyjaśnia, na czym polegało życie ukryte Pana Jezusa – rzetelnie wypełnia obowiązki domowe i modli się za swoją rodzinę – wyjaśnia różnicę między pielgrzymką a wycieczką – określa hierarchię wartości w swoim życiu – wyraża troskę o wypełnianie praktyk religijnych, uznając je za swój obowiązek – wyjaśnia, co to znaczy być dzieckiem Bożym – potrafi złożyć wyznanie wiary według obrzędów chrztu – pokazuje na mapie rzekę Jordan 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że Bóg zapowiadając narodzenie Zbawiciela realizuje obietnicę Protoewangelii – wyjaśnia słowa modlitwy „Anioł Pański” – na podstawie mapy i fotografii charakteryzuje drogę między Nazaretem i Ain Karim – wyraża gotowość naśladowania Maryi w Jej służbie, chętnie pomaga innym – wyjaśnia, co oznaczał pokłon oddawany Jezusowi – podaje „sposoby uświęcania się w życiu rodzinnym” – wyjaśnia słowa Jezusa „Powiniem być w tym, co należy do mego Ojca” – charakteryzuje dary otrzymane na chrzcie – wyraża wdzięczność za chrzest i związane z nim łaski 	

Semestr II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Szlak Pana Jezusa (tematy 32-39)	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Jezus dużo się modlił, a góra była ulubionym miejscem Jego modlitwy – zna treść perykopy o uciszeniu burzy (Mk 4,35-41) – zna treść perykopy o uzdrowieniu sługi setnika – wie, że przed przyjęciem Najświętszego Sakramentu konieczne jest „uzdrowienie duszy” – zna treść perykopy o cudownym rozmnożeniu chleba (Łk 9,12-17) – wymienia sposoby poszanowania chleba – zna treść perykopy o przemienieniu Pana Jezusa – wyjaśnia pojęcie: błogosławiony – wymienia kilka wybranych błogosławieństw – zna treść perykopy o wskrzeszeniu Łazarza – wie, że Maryja przedstawiła się św. Bernadecie słowami: „Jestem Niepokalanym Poczęciem” oraz wzywała do modlitwy i pokuty w intencji nawrócenia grzeszników 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że modlitwą Jezus poprzedzał nauczanie tłumów i uzdrawianie chorych. – uzasadnia, że modlitwa pomaga w czynieniu dobra – określa, czym jest cud i opatrność Boża – wie, że do prośby o cud potrzebna jest wiara – wyjaśnia, kim był setnik – powtarza z pamięci słowa setnika: „Panie, nie jestem godzien...” i podaje, w którym momencie Mszy Świętej je wypowiadamy – wie, że cudowne rozmnożenie chleba jest zapowiedzią Eucharystii – uzasadnia konieczność dzielenia się chlebem z głodnymi – prezentuje postawę szacunku wobec chleba – wymienia świadków i miejsce przemienienia Pana Jezusa – wie, że na górze Tabor Jezus objawił swą Boską chwałę – interpretuje jedno z ośmiu błogosławieństw – wymienia postawy niezbędne by zostać błogosławionym – wie, że rodzeństwo Łazarz, Marta i Maria byli przyjaciółmi Jezusa mieszkającymi w Betanii – wie, że wskrzeszenie Łazarza zapowiada zmartwychwstanie – zna historię objawień Matki Bożej w Lourdes – rozpoznaje figurę Niepokalanej z Lourdes 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie tekstu biblijnego (Łk 6,12-13.17-19) wyjaśnia, w jakim celu tłumy przychodziły do Jezusa – wyraża troskę o systematyczność osobistej modlitwy, uwzględniając ją w planie swojego dnia – interpretuje biblijną perykopę o uciszeniu burzy – na podstawie biblijnego tekstu uzasadnia, że cud jest owocem wiary – wyraża troskę o zdrowie swojej duszy przez codzienny rachunek sumienia i systematyczną spowiedź – interpretuje perykopę o cudownym rozmnożeniu chleba – uzasadnia potrzebę modlitwy i Eucharystii by stawać się coraz lepszym – sporządza plan przemiany życia – ilustruje plastycznie wybrane błogosławieństwo – interpretuje słowa Jezusa „Ja jestem zmartwychwstaniem...” – wskazuje na mapie Betanię – wyraża wiarę w zmartwychwstanie i życie wieczne, powierzając Jezusowi siebie oraz swoich bliskich zarówno żyjących, jak i zmarłych – wie, że w miejscu objawienia jest obecnie znane sanktuarium, do którego licznie pielgrzymują chorzy z całego świata i wielu z nich zostało cudownie uzdrowionych – wyraża szacunek wobec chorych i niepełnosprawnych oraz chętnie spieszy im z pomocą 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia religijne znaczenie góry i równiny w życiu chrześcijanina – potrafi odnieść pojęcie burzy do trudności życiowych – dostrzega obecność Jezusa w swoim życiu i zwraca się do Niego z prośbą o pomoc w sytuacji lęku – wyjaśnia, na czym polega zdrowie duszy i w jaki sposób powinniśmy o nie dbać – wyjaśnia związek rozmnożenia chleba z Eucharystią – wyraża sprzeciw wobec braku szacunku dla chleba – wyraża wrażliwość wobec głodu innych, dzieląc się swoim pożywieniem – wyjaśnia znaczenie Bożych słów wypowiedzianych podczas przemienienia Jezusa – przedstawia w scenie wybrane błogosławieństwo – wyjaśnia różnice między wskrzeszeniem i zmartwychwstaniem – wyjaśnia treść przesłania Matki Bożej z Lourdes 	<ul style="list-style-type: none"> – okazuje wrażliwość na ludzkie cierpienie, niosąc pomoc chorym i niepełnosprawnym oraz modląc się w ich intencji – świadomie podejmuje trud pokonywania życiowych problemów zgodnie z nauką Jezusa zawartą w błogosławieństwach
V. Droga pokuty	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że Środa Popielcowa rozpoczyna okres 	<ul style="list-style-type: none"> – zna treść biblijnego wezwania do nawrócenia i postu (Jl 2,12-13) 	<ul style="list-style-type: none"> – potrafi wskazać kilka dobrych czynów, które należy praktykować w 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, na czym polega nawrócenie i post 	<ul style="list-style-type: none"> – wyraża sprzeciw wobec aktów

	<p>Wielkiego Postu</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie posypania głów popiołem – wymienia pokusy stawiane Jezusowi przez szatana – podaje, gdzie i kiedy zostały ustanowione sakramenty Eucharystii i kapłaństwa – wyraża szacunek wobec kapłanów – zna treść perykopy o modlitwie w Ogrójcu – opisuje proces Jezusa – wie, że Jezus niósł krzyż ulicami Jerozolimy – opowiada ostatnie wydarzenia przed śmiercią Jezusa – zna treść perykopy o złożeniu Jezusa do grobu (Mt 27,57-61) 	<ul style="list-style-type: none"> – wykazuje chęć przemiany życia – uzasadnia konieczność modlitwy i wyrzeczenia w walce z pokusami – zna treść perykopy o ustanowieniu Eucharystii i kapłaństwa 1 Kor 11,23-27 – podaje nazwy miejsca modlitwy Jezusa – nazywa własne trudności podając je w intencji modlitwy – wymienia osoby biorące udział w procesie Jezusa – potrafi zająć właściwe stanowisko wobec oskarżycieli Jezusa – kieruje się prawdą i miłością w relacjach z innymi – wymienia najważniejsze wydarzenia oraz spotkane osoby podczas drogi krzyżowej Jezusa – wyjaśnia, dlaczego Jezus przyjął krzyż – zna treść perykopy o śmierci Jezusa (Łk 23,33-34.44-46) – wyjaśnia znaczenie symboliki krzyża dla chrześcijanina – prezentuje postawę szacunku wobec krzyża jako znaku wiary i ofiary Chrystusa – wie, kim był Józef z Arymatei – opisuje postępowanie kobiet przy grobie Jezusa 	<p>Wielkim Poście</p> <ul style="list-style-type: none"> – podejmuje zobowiązanie wyrzeczenia wielkopostnego – definiuje pojęcia: kuszenie, pokusa, post, wstrzemięźliwość, szatan – wyjaśnia, jak rozumie opisane w perykopie pokusy – podejmuje wyrzeczenia w czasie Wielkiego Postu – powtarza z pamięci słowa konsekracji – uzasadnia, że Msza Święta jest pamiątką Ostatniej Wieczerzy – wyjaśnia, na czym polegało spełnienie przez Jezusa woli Ojca – wskazuje prawdziwe i fałszywe strony procesu Jezusa – wymienia stacje drogi krzyżowej – wyraża gotowość czynnego uczestnictwa w nabożeństwach drogi krzyżowej – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan śmierć Jezusa na krzyżu – wyjaśnia sposób grzebania zmarłych w czasach Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia okresy roku liturgicznego, kiedy obowiązuje chrześcijanina post i wstrzemięźliwość – charakteryzuje znaczenie sakramentów Eucharystii i kapłaństwa w życiu chrześcijańskim – modli się w intencji kapłanów – podejmuje próbę trudnej modlitwy Jezusa i uczy się wcielać ją w życie zwłaszcza w trudnych chwilach – uzasadnia, dlaczego prawda i miłość są podstawą życia chrześcijanina – upomina kolegów, którzy kłamią – potrafi odnieść wydarzenia drogi krzyżowej Jezusa do swoich „krzyży” – uzasadnia chrześcijańską tradycję czuwania przy grobie Pana Jezusa 	<p>poniżania krzyża, staje w obronie znaków wiary</p> <ul style="list-style-type: none"> – chętnie uczestniczy w modlitewnym czuwaniu przy Grobie Pańskim
<p>VI. Szlak nowego życia</p>	<ul style="list-style-type: none"> – zna treść perykopy o pustym grobie (Mt 28,1-10) – wymienia główne części Mszy Świętej – wie, że podczas Mszy Świętej Chrystus rozmawia z nami i karmi nas swoim Ciałem – zna treść perykopy (J 20,19-23) – zna treść perykopy o wniebowstąpieniu Dz 1,8-12 – wie, że Jezus przed wniebowstąpieniem 	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że pusty grób Jezusa znajduje się w Jerozolimie i jest najważniejszym miejscem dla wszystkich chrześcijan, świadkiem zmartwychwstania – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie świętują niedzielę – zna treść perykopy o uczniach z Emaus – uzasadnia, dlaczego kapłani mają władzę odpuszczania grzechów – wyraża gotowość systematycznego korzystania z sakramentu pokuty – wymienia sposoby świadczenia o Jezusie – świadomie wypowiada prośbę o powtórne przyjście Jezusa zawartą w modlitwie „Ojcze nasz” – „Przyjdź Królestwo Twoje” 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej jest wyznaniem wiary w zmartwychwstanie – wskazuje w perykopie dwa etapy rozpoznawania Chrystusa: rozmowę w drodze (wyjaśnianie Pism) i wspólny posiłek (łamanie chleba) w Emaus – mówi z pamięci słowa ustanowienia sakramentu pokuty i pojednania – na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że chrześcijanin powinien łączyć wypełnianie swych codziennych obowiązków z „patrzeniem w niebo”, czyli modlitwą i oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> – odważnie wyznaje swoją wiarę w zmartwychwstałego Jezusa – na podstawie biblijnej perykopy uzasadnia, że do poznawania Chrystusa konieczne jest czytanie i wyjaśnianie Pisma Świętego oraz przystępowanie do Komunii Świętej – na podstawie biblijnej perykopy wyjaśnia związek sakramentu pokuty z pokojem i Duchem Świętym 	

	<p>zobowiązał swych uczniów, by byli Jego świadkami „aż po krańce ziemi”</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna treść perykopy o uwięzieniu i uwolnieniu św. Piotra – podaje przykłady współczesnych apostołów i misjonarzy – wymienia różne określenia nieba (dom Ojca, wieczne zbawienie, raj, życie wieczne z Bogiem) 	<ul style="list-style-type: none"> – stara się sumiennie wykonywać swoje obowiązki szkolne i domowe – określa, na czym polega modlitwa wstawiennicza – określa potrzebę naśladowania Piotra w trwaniu przy Chrystusie – wymienia kraje, w których św. Paweł głosił Chrystusa – uzasadnia potrzebę włączenia się w realizację apostolskiej misji – na podstawie tekstu biblijnego J 14,1-6 wyjaśnia rolę Chrystusa w naszej wędrówce do domu Ojca 	<ul style="list-style-type: none"> – dba o czystość serca jako wyraz tęsknoty i gotowości na spotkanie z Chrystusem. – wyjaśnia przyczynę uwięzienia św. Piotra – charakteryzuje trudności, z jakimi spotykał się św. Paweł w realizacji apostolskiej misji – charakteryzuje pracę współczesnych misjonarzy – interpretuje życie chrześcijańskie jako wędrówanie do domu Ojca 	<ul style="list-style-type: none"> – przyczynia się do budowania pokoju w swoim środowisku – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina – samodzielnie formułuje modlitwę wstawienniczą – wyraża zainteresowanie pracą misjonarzy i podejmuje modlitwę w intencji misji – uzasadnia konieczność więzi z Chrystusem, aby osiągnąć niebo 	
<p>VII. Szlak wiary</p>	<ul style="list-style-type: none"> – wie, że przydrożne krzyże i kapliczki są wyrazem miłości do Boga, Jezusa, Maryi – rozróżnia pojęcia: wycieczka i pielgrzymka – wie, że do Częstochowy wędrują liczne grupy pielgrzymów – wie, że Łagiewniki wiążą się z osobą św. Faustyny oraz przesłaniem Bożego Miłosierdzia – wie, że Wadowice to rodzinne miasto papieża Jana Pawła II – zna datę wyboru na papieża Jana Pawła II – zna datę Święta Dziękczynienia – potrafi wyjaśnić, na czym polega praca misjonarza 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje kapliczkę (lub krzyż) w swoim otoczeniu oraz opisuje jej (jego) wygląd – wyjaśnia, jakie znaczenie dla przechodniów mają przydrożne kapliczki – rozpoznaje na fotografii Jasną Górę oraz obraz Matki Bożej Częstochowskiej – zna słowa Apelu Jasnogórskiego – rozpoznaje obraz Jezusa Miłosiernego oraz sanktuarium Bożego Miłosierdzia – zna modlitwy tworzące koronkę do Miłosierdzia Bożego – wymienia miejsca w Wadowicach szczególnie związane z osobą Jana Pawła II (dom rodzinny, kościół, szkołę) – wie, kiedy obchodzone jest jego wspomnienie – wyraża wdzięczność Bogu za papieża Polaka – rozpoznaje na fotografii Świątynię Opatrzności Bożej – wymienia przejawy Bożej opieki w swoim życiu osobistym i rodzinnym – wyjaśnia znaczenie pojęć „misje”, „misionarz”, „kraje misyjne” – wymienia dostępne dzieciom sposoby wspierania misji 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia budowanie przydrożnych kapliczek – wymienia ważne miejsca na Jasnej Górze (kaplica Cudownego Obrazu, polowy ołtarz „na szczycie”, skarbiec, droga krzyżowa na wałach) – uzasadnia, dlaczego różne grupy ludzi, w tym dzieci pierwszokomunijne, pielgrzymują na Jasną Górę – charakteryzuje w zarysie przesłanie o Bożym Miłosierdziu – wie, kiedy obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego – zna datę urodzin i chrztu Karola Wojtyły – na podstawie filmu lub fotografii eksponatów z muzeum w rodzinnym domu Karola Wojtyły wskazuje główne etapy jego życia – wyjaśnia pojęcie „wotum wdzięczności” – wyraża wdzięczność Bogu za Jego nieustanną opiekę – zna treść nakazu misyjnego Jezusa (Mt 28,18-20) 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje motywy troski o piękny wygląd kapliczek – wyraża zainteresowanie historią przydrożnych kapliczek – z zaangażowaniem przygotowuje modlitewne intencje kierowane do Pani Jasnogórskiej – wyjaśnia sposób odmawiania koronki do Miłosierdzia Bożego – w ufnej modlitwie powierza siebie i świat Bożemu Miłosierdziu – charakteryzuje główne wątki wypowiedzi Jana Pawła II dotyczące Wadowic – wyraża duchową więź z bł. Janem Pawłem, modląc się za jego wstawiennictwem – charakteryzuje warunki życia i nauki dzieci w krajach misyjnych 	<ul style="list-style-type: none"> – chętnie modli się przy kapliczkach i dba o ich piękno – wspiera misyjne dzieło Kościoła swoją modlitwą i ofiarą

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA V

SEMESTR I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Szukam prawdy	<ul style="list-style-type: none"> - wymienia wartości, które pomagają osiągnąć prawdziwe szczęście, - uzasadnia, że budowanie własnego życia wymaga długofalowej pracy nad sobą, - wymienia, co jest dla niego ważne, - podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową, - wskazuje teksty biblijne mówiące o powszechności grzechu, - wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu, - podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem, - prezentuje treść perykopy o dwunastoletnim Jezusie w świątyni, - podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa, - wymienia rzeczy ostateczne człowieka. 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje przykłady działania kochającego Boga w swoim życiu, - uzasadnia, że poszukiwanie Boga oznacza otwarcie się na Jego Miłość (jak Maryja), - formułuje własną modlitwę dziękczynną za miłość okazywaną przez Boga, - wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka, - określa, jaki ideał siebie chciałby osiągnąć, który będzie podobał się Panu Bogu, - uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności, - podaje przykłady gubienia i odnajdywania Boga w życiu chrześcijanina, - definiuje modlitwę jako spotkanie i dialog z Bogiem, - podaje definicję piekła i nieba oraz wyjaśnia, czym są, - wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym, - wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy. 	<ul style="list-style-type: none"> - interpretuje przypowieść o domu na skale, - wyjaśnia znaczenie porównań: dom, kopanie fundamentu, skała, ziemia, powódź, - podaje przykłady przewodników, którzy pomagają odróżnić wartości od pseudowartości, - uzasadnia, że pójście za prawdą wymaga nieustannego podejmowania wyborów, - wyjaśnia, na czym polega miłość bezwarunkowa, - omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości, - charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia), - charakteryzuje życie człowieka jako ciągłe poszukiwanie Boga, - opowiada przypowieści o chwaście i o sieci. 	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje pseudowartości proponowane przez współczesny świat, - interpretuje biblijną perykopę o zwiastowaniu, - interpretuje biblijną perykopę o uzdrowieniu paralytyka (Mt 9,1-8), - uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy. - interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10), - uzasadnia, dlaczego Boga (Jezusa) trzeba nieustannie szukać. - podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć. 	<ul style="list-style-type: none"> - podaje argumenty, że pseudonaukowe przepowiednie i zapowiedzi końca świata są sprzeczne z chrześcijaństwem

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	<ul style="list-style-type: none"> -podaje prawdę, że Biblia zawiera słowo kochającego Boga, który chce się z nami spotykać, -wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, -potrafi odróżnić w zapisie księgę, rozdział, werset, -odszukuje w Piśmie Świętym wskazany fragment, -podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji, -podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń, -określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna, -prezentuje swoje drzewo rodowe, -podaje prawdę, że aniołowie zostali stworzeni przez Boga, -wymienia zadania aniołów, -podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo, -wyjaśnia, na czym polega wolna wola, -wymienia konsekwencje grzechu, -podaje, że drogą powrotu do przyjaźni Boga i ludzi jest przeproszenie, -prezentuje biblijne opowiadanie o potopie (Rdz 6,5-9.17), -mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości, -wskazuje owoce sakramentu pokuty i pojednania. 	<ul style="list-style-type: none"> -uzasadnia, że czytając Pismo Święte, możemy doświadczyć spotkania z Bogiem, -wymienia księgi Starego i Nowego Testamentu oraz podaje ich skróty i sposób ich zapisu, -rozdziela wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii, -omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć”, -wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi, -wyjaśnia, że źródłem godności człowieka jest jego podobieństwo do Boga, -wyjaśnia pojęcia: „anioł”, „zbuntowany anioł”, szatan, -podaje i omawia sytuacje, w których zwracamy się do aniołów o pomoc, -charakteryzuje istotę grzechu pierwotnego, -wymienia i omawia skutki grzechu pierwotnego w życiu człowieka, -na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi, -wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu (ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm). -wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu, -uzasadnia potrzebę troski o swoją rodzinę, -podaje prawdę, że Bóg sprzeciwia się ludzkiej pysze. 	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne, -podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem, -uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego i wyjaśniania jego tekstów, -omawia założenia teorii ewolucji, -podaje przykłady niewłaściwej interpretacji tekstu o stworzeniu świata, -wyjaśnia, na czym polegał bunt aniołów wobec Boga, -interpretuje tekst biblijny o stworzeniu człowieka, -wyjaśnia wybrane symbole w biblijnym opisie grzechu pierwotnego i Protoewangelii, -opisuje sposób działania szatana (węża), -wyjaśnia, że grzechy główne są źródłem innych grzechów. -wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty, -uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty, -wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym, -określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów, -uzasadnia, że potrzebujemy łaski Bożej, by żyć i pracować w jednościsli z innymi ludźmi. 	<ul style="list-style-type: none"> -podaje cechy wybranych gatunków literackich (teksty mądrościowe i opisujące działanie Boga), -podaje przykłady tekstów biblijnych, które można rozumieć dosłownie i jako pouczające opowiadania, -wyjaśnia, że obserwując świat można dostrzec mądrość i wielkość Boga, -interpretuje tekst biblijny o grzechu pierwotnym i o obietnicy zbawienia, -interpretuje biblijne opowiadanie o Kainie i Abelu, -wyjaśnia teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty, -wyjaśnia symbolikę wieży Babel, -wyjaśnia pojęcia: ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm, -uzasadnia, że człowiek rozwija się i czyni dobro wtedy, gdy szanuje Boże prawo. 	<ul style="list-style-type: none"> -interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata, -wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych -omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: Patriarchowie	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia pojęcie „patriarcha”, -podaje prawdę, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy, -podaje, że Izaak był umiłowanym synem Abrahama, -podaje przykłady działań Boga, które pomagają człowiekowi przemienić się na lepsze, -podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela, -podaje przykłady trudnych sytuacji, z których Bóg wyprowadził dobro, -omawia sytuację Izraelitów w Egipcie, -podaje prawdę, że Izraelici w niewoli prosili Boga o pomoc, -wymienia zjawiska, którymi posłużył się Bóg, karząc Egipcjan, -podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią, -podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym, -podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez jadowite węże była karą za grzech niewierności, -podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi, -podaje przykłady doświadczania opieki Boga w sferze materialnej i duchowej, 	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia, że od Abrahama wziął początek naród wybrany, -omawia tekst biblijny o ofierze Abrahama (Rdz 22,1-19), -charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby, -definiuje pojęcia: błogosławieństwo, cnoty Boskie i kardynalne, -wyjaśnia biblijne znaczenie zmiany imienia, -uzasadnia, że cnoty kształtują charakter człowieka, -opowiada o sprzedaniu Józefa (syna Jakuba) przez jego braci, -omawia powody osiedlania się Izraelitów w Egipcie, -opowiada o powołaniu Mojżesza, -opowiada o interwencji Boga podczas przejścia przez Morze Czerwone, -wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży...” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży...”, -uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną. -formuluje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii, -definiuje pojęcia: przymierze, dekalog, -uzasadnia, że przesłanie przykazań Bożych jest ponadczasowe. -opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii, -charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga, 	<ul style="list-style-type: none"> -charakteryzuje postać Abrahama i wyjaśnia, dlaczego nazywamy go „ojcem wierzących”, -określa miejsce Abrahama w historii zbawienia, -wymienia owoce heroicznej wiary Abrahama, -wyjaśnia sens próby wiary Abrahama, -omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael, -uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą, -charakteryzuje rolę Józefa na dworze faraona, -wyjaśnia, dlaczego Izraelici w Egipcie stali się niewolnikami, -uzasadnia, że antysemityzm jest grzechem. -wyjaśnia pojęcie „Pascha” oraz na czym polegała Pascha Izraelitów, -charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka, -opowiada o wybranych wydarzeniach z wędrówki Izraelitów przez pustynię, -omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu, -wyjaśnia słowa wstępu do Dekalogu, -opowiada o odnowieniu przymierza przez naród wybrany z inicjatywy Jozuego, 	<ul style="list-style-type: none"> -uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym, -omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu, -uzasadnia, dlaczego warto ufać Bogu w trudnych sytuacjach, -podaje przykłady prześladowania wobec Izraelitów w Egipcie oraz antysemityzmu -wobec współczesnych wyznawców judaizmu, -opisuje reakcję Izraelitów na trudy wędrówki przez pustynię, -uzasadnia, że woda ze skały i manna, wąż miedziany były znakiem troski Boga o naród wybrany, -uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii, -wyjaśnia, na czym polegały zobowiązania Boga i Izraelitów w przymierzu, -wyjaśnia, dlaczego tablice z Dekalogiem nazwane są tablicami Świadectwa, -charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi, 	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe, -omawia rolę Mojżesza i Jozuego jako mediatora między Bogiem a narodem, -uzasadnia typiczne podobieństwo Izaaka do Jezusa.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia	<ul style="list-style-type: none"> -opowiada o przymierzu na górze Synaj, podaje, kim byli Madianici, -określa, że Samson był jednym z sędziów i walczył z Filistynami, -wymienia źródła duchowej mocy człowieka, -wymienia, do czego Bóg nas powołuje. 	<ul style="list-style-type: none"> -uzasadnia, że każdy ma jakieś zadanie wyznaczone mu przez Boga ,podaje przykłady „duchowych mocarzy”, -uzasadnia, że Bóg udziela nam swej mocy do walki ze złem, -określa, czym jest powołanie, -opowiada o powołaniu Samuela (1 Sm 3,1-19). 	<ul style="list-style-type: none"> -określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół, -wyjaśnia związek niezwyklej mocy Samsona ze ślubami złożonymi Bogu, -wyjaśnia, co to był przybytek Pański. 	<ul style="list-style-type: none"> -relacjonuje treść opowiadania o Samsonie (Sdz 13–16), -charakteryzuje postawę Samuela wobec zadań wyznaczonych mu przez Boga. 	

IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: chrzest, Eucharystia	<ul style="list-style-type: none"> -mówi z pamięci formułę udzielania chrztu, -podaje datę swojego chrztu, -potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku. -wymienia główne części Mszy Świętej, -podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością, -wymienia elementy liturgii słowa, -układa wezwania modlitwy wiernych. -wymienia elementy liturgii eucharystycznej, -podaje, że są cztery modlitwy eucharystyczne, 	<ul style="list-style-type: none"> -podaje, czym jest sakrament chrztu świętego, -uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa zmartwychwstałego, -omawia elementy liturgii słowa, -uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga, -omawia elementy liturgii eucharystycznej, -mówi z pamięci słowa konsekracji, -wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa, -omawia treść przypowieści o dwóch synach (Mt 21,28-32), 	<ul style="list-style-type: none"> -wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest, -definiuje pojęcie liturgii Kościoła, -wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, -charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii, -charakteryzuje liturgię jako dialog Boga z człowiekiem, -omawia, co zawiera i do czego służy lekcjonarz, -wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej, -wyjaśnia treść czterech aklamacji, 	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie, -wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu, -wyjaśnia, na czym polega udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej, -omawia sposoby odpowiedzi człowieka na słowo Boże, -wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej, 	<ul style="list-style-type: none"> -interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu, -omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy liturgii Kościoła, -rozpoznaje i wyjaśnia chrześcijańską wartość wybranych sakramentaliów
--	--	---	--	--	---

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach	<ul style="list-style-type: none"> -wymienia podstawowe postawy, znaki i symbole liturgiczne, -uzasadnia, że postawa zewnętrzna powinna wyrażać wewnętrzną więź z Bogiem. -wymienia pozdrowienia chrześcijańskie, -wyjaśnia znaczenie pozdrowień chrześcijańskich. 	<ul style="list-style-type: none"> -przyporządkowuje wybrane znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej, -podaje prawdę, że pozdrowienia chrześcijańskie powstały jako wyraz wiary, -wyjaśnia, dlaczego pozdrowienie chrześcijańskie łączy się z życzeniem Bożego błogosławieństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> -charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Jezusem, -wyjaśnia, czym są sakramentalia, -uzasadnia, że przyjmowanie sakramentaliów wynika z miłości do Boga, -podaje przykłady biblijnych pozdrowień chrześcijańskich. 	<ul style="list-style-type: none"> -interpretuje znaki, symbole liturgiczne oraz postawy występujące podczas liturgii, -uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem, -uzasadnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są wyrazem szacunku wobec pozdrawianej osoby oraz przekonania religijnych. 	

SEMESTR II

V. Moja codzienność	<ul style="list-style-type: none"> -podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości, -wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji, -omawia, czym są przykazania, -wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań, -podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z innymi (Rdz 2,18), -wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy), -wymienia najczęstsze przyczyny konfliktów występujących w szkole i rodzinie, -wymienia swoje najważniejsze obowiązki, -wymienia, co pomaga, a co przeszkadza w dobrym wykorzystaniu czasu wolnego, -określa, co to jest wolontariat. 	<ul style="list-style-type: none"> -podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie, -uzasadnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość, -definiuje pojęcie „prawo Boże”, -podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci (błuznierstwo, nieuczciwość, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo), -podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie, -podaje przykłady pozytywnego rozwiązywania konfliktów, -podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli sukces dzięki wyczerpaniu sił, -uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno osób wybitnych, jak i przeciętnych, -wymienia zalety kontaktowania się ludzi przy pomocy mediów i bez ich pośrednictwa, -wymienia rodzaje pracy wolontariatu. 	<ul style="list-style-type: none"> -charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej, dorosłym życiu oraz w wieczności, -uzasadnia wartość i potrzebę oddawania czci Bogu, -charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi, -wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia, -omawia sposoby zapobiegania konfliktom, -wyjaśnia, na czym polega umiejętność słuchania innych, -uzasadnia, że praca nad rozwojem umiejętności jest realizacją zadań powierzonych mu przez Boga, -wyjaśnia wartość czasu wolnego i wymienia możliwości jego zagospodarowania, -uzasadnia, że tylko właściwe korzystanie z osiągnięć techniki pozwala zaoszczędzić czas, -charakteryzuje owoce zaangażowania się w wolontariat. 	<ul style="list-style-type: none"> -interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31), -charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I-III. -interpretuje przypowieść o nielitościwym dłużniku, -interpretuje przypowieść o talentach, -uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę między pracą, modlitwą, przebywaniem z innymi i odpoczynkiem, -wyjaśnia słowa Jezusa „Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu” (Dz 20,34-35). 	<ul style="list-style-type: none"> -wskazuje sposoby włączenia się w wolontariat w swojej miejscowości lub okolicy.
---------------------	--	---	--	--	--

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Dzieje Kościoła	<ul style="list-style-type: none"> -wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych, -podaje przykłady współczesnych areopagów. -wyjaśnia pojęcie „misjonarz”, -definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni, -prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, -uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy, -wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich, -prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha, -uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego. -podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława, -podaje fakty z życia św. Jadwigi, -podaje datę wspomnienia liturgicznego św. Jadwigi. 	<ul style="list-style-type: none"> -opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań, -podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską, -charakteryzuje działalność ewangelizacyjną misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy, -podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy, -omawia zakonne życie benedyktynów, -wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, -podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha, -wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów, -podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława, -uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski. 	<ul style="list-style-type: none"> -podaje przykłady prześladowania chrześcijan współcześnie (np. Asi Bibi), -charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników (I–IV w.), -charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej, -opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa, -podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, -omawia wpływ benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej, -przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, -charakteryzuje konflikt pomiędzy bp. Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym, -wymienia św. Jadwigi zasługi dla chrześcijaństwa. 	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w., -definiuje pojęcie inkulturacji, -uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw, -charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka, -relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju, -charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej. 	<ul style="list-style-type: none"> -wyjaśnia, na czym polega męczeństwo ducha (białe męczeństwo), -omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach, -wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	<ul style="list-style-type: none"> -uzasadnia, że pomoc Anioła Stróża jest przejawem Bożej opatrności, -układa modlitwę do Anioła Stróża, -wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile, -podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi, -wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny, -wymienia sposoby czci Bożego miłosierdzia, -wymienia polskie symbole narodowe, -podaje przykłady bohaterów, którzy oddali życie za Ojczyznę, -podaje treść i godzinę wspólnego odmawiania „Apelu jasnogórskiego”, -mówi (śpiewa) z pamięci „Apel jasnogórski” 	<ul style="list-style-type: none"> -podaje datę liturgicznego wspomnienia Aniołów Stróżów, -definiuje pojęcia: święty, patron, -określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie, -charakteryzuje rolę św. Faustyny w szerzeniu czci Bożego miłosierdzia, -układa własną modlitwę do Jezusa Miłosiernego, -definiuje pojęcie „ojczyzna”, -uzasadnia, że każdy jest odpowiedzialny za pokój na świecie, -potrafi odnaleźć na odbiorniku radiowym stację transmitującą „Apel jasnogórski”. 	<ul style="list-style-type: none"> -charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka, -wykazuje związek fragmentu Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława, -uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany na patrona dzieci i młodzieży, -podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony Boga i ludzi, -wymienia wartości płynące z przynależności do państwa polskiego, -uzasadnia słuszność walki o dobro Ojczyzny, -wyjaśnia znaczenie jasnogórskiego sanktuarium dla Polaków. 	<ul style="list-style-type: none"> -interpretuje teksty świętych odnoszące się do Aniołów Stróżów, -potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiągnięciu świętości, -interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa, -uzasadnia, że służba Bogu jest służbą Ojczyźnie, -omawia historię cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej, -uzasadnia wartość modlitewnej jedności w godzinie „Apelu jasnogórskiego”. 	<ul style="list-style-type: none"> -wskazuje różnice między objawieniem Bożym a objawieniami prywatnymi, -wyjaśnia znaczenie misji pokojowych.

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	<ul style="list-style-type: none"> -mówi z pamięci części i tajemnice różańca, -podaje datę wspomnienia Matki Bożej Różańcowej, -podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest uczynkiem miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem, -wskazuje, że modlitwa za zmarłych jest pomocą duszom oczekującym w czyśćcu, -wymienia okresy w roku liturgicznym i obowiązujące święta kościelne, -opowiada, jak Kościół oddaje cześć świętym wspomnianym w roku liturgicznym, -opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa, -śpiewa kolędy, -wymienia tradycje związane uroczystością Objawienia Pańskiego, -wymienia symbole paschalne, -podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu, -uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem. -podaje prawdę, że podczas chrztu Jezusa zstąpił na Niego Duch Święty pod postacią gołębiczy, -podaje prawdę, że Duch Święty zstąpił na apostołów w Wieczerniku w dniu Pięćdziesiątnicy. 	<ul style="list-style-type: none"> -podaje prawdę, że odmawiając różaniec, zwracamy się do Boga za pośrednictwem Maryi, -uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby, -wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże, -podaje definicję roku liturgicznego, -przyporządkowuje nabożeństwa do okresów roku liturgicznego, -wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia, -opowiada biblijną historię o mędrcach ze Wschodu, -podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego, -podaje tytuły kolęd związanych z mędrcami ze Wschodu, -układa modlitwę związaną z odpieraniem pokus. -wyjaśnia znaczenie symboli paschalnych, -podaje znaczenie słowa „rezurekcja”, -wyjaśnia, dlaczego światło jest symbolem Chrystusa Zmartwychwstałego, -wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego, -wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego na apostołów. 	<ul style="list-style-type: none"> -omawia przesłanie orędzia Matki Bożej z Fatimy, -uzasadnia, że w tajemnicach różańca rozważamy wydarzenia z życia Pana Jezusa i Jego Matki, -wyjaśnia, że Bóg przez konkretne wydarzenia w dziejach świata i konkretnych ludzi prowadzi nas do zbawienia, -uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia, -uzasadnia, że tradycja pomaga we właściwym przeżywaniu prawd wiary, -wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców, -wyjaśnia, dlaczego przyjscie Jezusa na ziemię ma znaczenie dla całej ludzkości, -omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa, -wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni, -uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami, -omawia liturgię Wigilii Paschalnej, -omawia teksty biblijne i pozabiblijne o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa, -charakteryzuje znaczenie spotkań ze Zmartwychwstałym dla umocnienia wiary Jego uczniów, -podaje prawdę, że w sakramencie bierzmowania Duch Święty umacnia chrześcijan do bycia świadkami Chrystusa. 	<ul style="list-style-type: none"> -omawia historię różańca, -uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie, -wyjaśnia przesłanie prefacji o zmarłych, -wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych, -wyjaśnia tradycyjną symbolikę świąt Bożego Narodzenia, -uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa, -wyjaśnia zadania Jezusa-Mesjasza, -charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela, -opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (J 20,1-8), -interpretuje wymowę symboli Ducha Świętego, -wyjaśnia znaczenie znaków towarzyszących zesłaniu Ducha Świętego. 	<ul style="list-style-type: none"> -charakteryzuje działalność kółek różańcowych, -podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu A, B, C, -omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna, -omawia działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, -podaje przykłady współczesnego konsumpcjonizmu

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA VI

Semestr I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Bóg powołujący do istnienia – porządkowanie chaosu	<ul style="list-style-type: none"> – odczytuje skróty poszczególnych ksiąg, posługując się Pismem Świętym – potrafi odróżnić w zapisie księgę, rozdział, werset – omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć” – podaje przykłady tekstów biblijnych mówiących o stworzeniu – określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna – podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo – podaje prawdę, że Bóg uzdolnił mężczyznę i kobietę do przekazywania życia – podaje prawdę, że cierpienie człowieka jest jednym ze skutków grzechu – wskazuje przykłady niewłaściwego stosunku człowieka do ziemi, którą otrzymał w darze od Boga – podaje prawdę, że odpowiedzią Boga na grzech pierwszych rodziców była zapowiedź Zbawiciela 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia skróty poszczególnych ksiąg i podaje sposób ich zapisu – odszukuje w Piśmie Świętym wskazany fragment – omawia założenia teorii ewolucji – podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji – podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń – prezentuje swoje drzewo rodowe – wymienia skutki grzechu pierworodnego w życiu codziennym człowieka – podaje przykłady roli, jaką pełni strój dla podkreślenia płci w naszej kulturze – określa, że zakrywanie intymnych części ciała wynika z właściwego poczucia wstydu (Rdz 3,21) – podaje prawdę, że źródłem grzechów jest pycha, będąca skutkiem grzechu pierworodnego – wymienia społeczne konsekwencje grzechu pierworodnego – wymienia skutki chrztu świętego (uwalnia od grzechu pierworodnego, czyni nas dziećmi Bożymi, włącza nas do wspólnoty Kościoła) – omawia symbolikę chrztu (woda, świeca, biała szata, olej, gest nałożenia rąk) 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia kilka biblijnych symboli obecnych również w liturgii – podaje przykłady tekstów biblijnych, które można rozumieć dosłownie i jako pouczające opowiadania – wyjaśnia biblijną naukę o stworzeniu świata – odnajduje i interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata – odnajduje i interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu człowieka – wskazuje, w jaki sposób wyraża wdzięczność Bogu za dar życia i rodziców – odnajduje w Piśmie Świętym tekst biblijny o grzechu pierworodnym i potrafi go zinterpretować – charakteryzuje istotę grzechu pierworodnego – uzasadnia, że wstyd chroni ludzką godność – wyraża akceptację dla swojej płci i szacunek wobec płci przeciwnej – omawia, w jaki sposób dba o swoje zdrowie przez aktywność fizyczną – uzasadnia, że człowiek jest gospodarzem ziemi – uzasadnia, że panowanie nad ziemią musi odbywać się według Bożych zasad – interpretuje tekst biblijny o 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia potrzebę czytania Pisma Świętego i wyjaśniania jego tekstów – krytycznie odnosi się do teorii i hipotez dotyczących powstania świata – omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy – omawia skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka – uzasadnia, potrzebę podjęcia walki ze skutkami grzechu przez regularną spowiedź – uzasadnia, że okres dojrzewania jest czasem przygotowania do bycia ojcem lub matką – charakteryzuje pozytywną rolę wstydu w relacjach międzyludzkich – wyjaśnia, że człowiek doświadcza skutków grzechu pierworodnego w wymiarze osobistym i społecznym – uzasadnia potrzebę wypracowania w sobie siły woli do czynienia dobra przez pracę nad sobą – wyjaśnia symboliczne znaczenie pojęć: „niewiasta”, „potomek”, „wąż” – uzasadnia tradycję udzielania chrztu dzieciom – wskazuje, jak wypełniania zobowiązania płynące z 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych

			<p>obietnicy zbawienia (Rdz 3,14-15) – wyjaśnia, że przez chrzest Bóg stwarza człowieka na nowo</p>	<p>przyjęcia chrztu</p>	
<p>II. Bóg mówiący na różne sposoby</p>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Bóg sprzeciwia się ludzkiej pysze – wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu – omawia, kim był Melchizedek – podaje prawdę, że ofiara Melchizedeka jest zapowiedzią Ostatniej Wieczerzy i Eucharystii – podaje prawdę, że Izaak był umiłowanym synem Abrahama – omawia wydarzenia związane z narodzinami Izaaka – omawia sytuację Izraelitów w Egipcie, – podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią – opowiada o wędrówce Izraelitów przez pustynię – wyjaśnia, co to jest manna – opowiada treść perykopy o wężu miedzianym (Lb 21,4-9) – podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez jadowite węże była karą za grzech niewierności – podaje prawdę, że pieśnią i modlitwą uwielbiamy Pana Boga – wymienia znane piosenki religijne 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów między ludźmi – podaje prawdę, że zesłanie Ducha Świętego jest szansą zjednoczenia narodów podzielonych przez budowę wieży Babel – podaje prawdę, że ofiara kapłana Melchizedeka jest figurą ofiary Jezusa Chrystusa – opowiada treść biblijnej perykopy o ofiarowaniu Izaaka (Rdz 22,1-13) – wyjaśnia pojęcie „Pascha” – podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym – podaje prawdę, że manna była znakiem troski Boga o naród wybrany – omawia, dlaczego niemożność gromadzenia zapasów manny miała uczyć zaufania Bogu – podaje przykłady ludzkich potrzeb materialnych i duchowych – podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi – wymienia dni poświęcone szczególnej czci krzyża Chrystusowego – wskazuje, że Księga Psalmów jest jedną z ksiąg Starego Testamentu – podaje przykłady, kiedy technika może służyć Bożej sprawie – podaje adresy stron internetowych z muzyką religijną 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia symbolikę wieży Babel – uzasadnia, że człowiek rozwija się i czyni dobro wtedy, gdy szanuje Boże prawo – umiejętnie wypowiada własne sądy, by nie doprowadzić do konfliktów – wyjaśnia symbolikę chleba i wina – wyjaśnia treść modlitw wypowiedzianych przez kapłana nad chlebem i winem podczas przygotowania darów – wyjaśnia, że słowo „melchizedek” jest również nazwą uchwytu przytrzymującego Hostię w monstrancji – wyjaśnia, na czym polegało ofiarowanie Izaaka – wyjaśnia symbolikę ofiary z baranka – charakteryzuje postawę posłuszeństwa Izaaka – wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży...” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży...” – uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną – uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii – formułuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii – omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu – uzasadnia, dlaczego wąż miedziany jest zapowiedzią krzyża – omawia treść poznanych psalmów Dawida – wskazuje w Piśmie Świętym 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że potrzebujemy łaski Bożej, by żyć i pracować w jedności z innymi ludźmi – przyjmuje postawę szacunku wobec osób mających inne zdanie – wyjaśnia, że podczas przygotowania darów składamy Bogu w ofierze nasze życie: sukcesy, porażki, problemy i radości – wskazuje, w jaki sposób wyraża szacunek wobec Chleba eucharystycznego i chleba powszedniego – uzasadnia, że Izaak jest figurą Jezusa – charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka – omawia, jak poprzez codzienny rachunek sumienia kształtuje postawę wytrwałości w realizacji postanowienia poprawy podjętego podczas sakramentu pokuty i pojednania – omawia, jak okazuje wdzięczność Bogu i rodzicom za pokarm i opiekę – podaje przykłady, kiedy zwraca się do Boga z prośbą o pomoc w sytuacjach trudnych – wskazuje, jak wyraża szacunek i cześć wobec krzyża, który jest ratunkiem dla człowieka – układa własny psalm 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady sytuacji, w których wykazuje postawę słuchania i wypełniania poleceń Boga – wskazuje programy telewizyjne i radiowe o tematyce religijnej – wskazuje, w jaki sposób korzysta z katolickich mediów

			psalmy, którymi może modlić się, prosząc, dziękując uwielbiając i przepraszając Boga, – śpiewa indywidualnie lub w grupie wybraną piosenkę religijną lub psalm		
III. Słowa i czyny Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że Ewangelia jest dobrą nowiną o zbawieniu, spisana przez czterech ewangelistów – podaje, gdzie i kiedy obecnie głosi się Ewangelię – omawia treść perykopy Mt 14,22-33 – podaje prawdę, że Jezus pomaga tym, którzy proszą Go o pomoc – podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech – podaje prawdę, że Bóg poszukuje grzesznego człowieka – wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze – podaje przykłady, jak można pomagać innym – omawia treść przypowieści o dwóch synach (Mt 21,28-32) – wymienia gesty pokutne – opowiada treść przypowieści o miłosiernym ojcu (Łk 15,11-24) – wyjaśnia rolę kapłana podczas spowiedzi – opowiada treść perykopy o uzdrowieniu paralytyka (Mk 2,1-12) – podaje prawdę, że cierpienie jest skutkiem grzechu pierwotnego – podaje prawdę, że męka, 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że ewangeliści spisali tę samą prawdę, ale inaczej opowiedzianą – wymienia sytuacje, w których poddawany jest próbie wiary – opowiada przypowieść o zabłąkanej owcy (Mt 18,12-14) – omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14) – wskazuje, że Boża miłość skierowana jest do każdej osoby indywidualnie – omawia przesłanie perykopy o bogiej wdowie (Mk 12,41-44) – omawia, na czym polega bezinteresowny dar serca – wymienia postawy liturgiczne – podaje prawdę, że człowiek uczciwy czynami potwierdza swoje słowa – omawia liturgiczne teksty pokutne – podaje definicję skruchy – wskazuje biblijne podstawy sakramentu pokuty i pojednania – omawia wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania – wymienia konsekwencje wynikające z tego sakramentu – podaje przykłady, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego – wskazuje biblijne podstawy sakramentu namaszczenia chorych (Jk 5,13-15) – omawia wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do tego sakramentu – wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentu namaszczenia chorych 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia konieczność poznawania Ewangelii przez chrześcijanina – wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów – wyjaśnia, że spotkanie apostołów z Jezusem krocącym po jeziorze było dla nich próbą wiary – wyjaśnia, że w trudnych sytuacjach Jezus przychodzi nam z pomocą na różne sposoby (przez innych ludzi, w sakramentach) – wyjaśnia przesłanie przypowieści o zabłąkanej owcy, – uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha – uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy innym – wyjaśnia treść V przykazania kościelnego – podaje przykłady sytuacji, kiedy ufnie powierza Bogu swoje troski – wyjaśnia znaczenie wybranych postaw liturgicznych – wskazuje, w jaki sposób czynnie uczestniczy w liturgii – wyjaśnia znaczenie gestów pokutnych – uzasadnia, że do owocnego przeżycia Mszy Świętej potrzebna jest czystość Ducha – wyjaśnia znaczenie sakramentu pokuty i pojednania w życiu chrześcijańskim – wyjaśnia znaczenie gestów podczas spowiedzi – wyjaśnia chrześcijańskie znaczenie cierpienia 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie – omawia, jak samodzielnie poznaje treść Ewangelii – uzasadnia, że trudności życiowe są zaproszeniem Jezusa do zaufania Mu – podaje przykłady sytuacji, gdy w trudnościach życiowych powierza się Jezusowi, wyznając wiarę w Niego – charakteryzuje sposoby poszukiwania człowieka przez Boga – podaje przykłady, kiedy dziękuje Bogu za Jego troskę okazywaną mu przez wydarzenia i spotkanych ludzi – przygotowuje plan akcji charytatywnej – uzasadnia, że postawa zewnętrzna powinna wyrażać wewnętrzną więź z Bogiem – podaje przykłady, kiedy wyraża postawę szczerości w relacji z Bogiem i z drugim człowiekiem – uzasadnia swoje pragnienie uczestnictwa w liturgii Mszy Świętej z czystym sercem – uzasadnia wartość sakramentu pokuty i pojednania – uzasadnia swą gotowość przemiany życia przez regularną spowiedź – wyjaśnia znaczenie gestów kapłana podczas udzielania 	<ul style="list-style-type: none"> – wskazuje, w jaki sposób wyraża troskę, aby inni ludzie poznali Ewangelię – podejmuje inicjatywy mające na celu bezinteresowną pomoc potrzebującym

	śmierć i zmartwychwstanie Jezusa nadały sens cierpieniu		– wyjaśnia znaczenie sakramentu namaszczenia chorych w życiu chrześcijańskim	sakramentu namaszczenia chorych – wskazuje, w jaki sposób chce pomagać potrzebującym	
IV. Tajemnice królestwa Bożego – przypowieści Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – odnajduje w Piśmie Świętym przypowieść o siewcy (Łk 8,5-15) – definiuje pojęcie „przypowieść” – omawia treść perykopy o ziarnie gorzycy i zaczynie chlebowym (Mt 13,31-33) – podaje prawdę, że rozwój królestwa Bożego dokonuje się w historii ludzkości – podaje prawdę, że Boże słowo jest fundamentem, na którym ma budować własne życie – wymienia, w jaki sposób może pogłębiać więź z Bogiem – definiuje pojęcie „talent” (jednostka monetarna) i podaje znaczenie wyrażań: „puścić w obrót” i „zakopać dar” – opowiada przypowieść o nielitościwym dłużniku (Mt 18,23-35) – podaje, jaką wartość miał talent i denar – opowiada przypowieść o dziesięciu pannach (Mt 25,1-13) – określa, na czym polega roztropność i nieroztropność – opowiada przypowieść o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-16) – podaje prawdę, że człowiek może nawrócić się w każdej chwili życia – opowiada przypowieść o 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, co oznaczają rodzaje gleby i kim jest siewca – wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego – podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie – omawia prawdę, że królestwo Boże przemienia świat – podaje prawdę, że człowiek ukształtowany przez Boże słowo podejmuje właściwe decyzje – wymienia konsekwencje niewłaściwych wyborów moralnych – podaje, kogo oznacza pan i służy z przypowieści – podaje prawdę, że wszystkie zdolności są darem Boga i należy je pomnażać – omawia symbolikę przebaczenia 77 razy – wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych – podaje, co symbolizują oliwa i zapalona lampa – wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej – wymienia warunki trwania w Bożej łasce – omawia prawdę, że Bóg okazuje swoje miłosierdzie wobec grzeszników – wskazuje, że Bóg jest hojnym dawcą łask – podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa – podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć – wymienia rzeczy ostateczne człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje przypowieść jako gatunek literacki – interpretuje przypowieść o siewcy (Łk 8,5-15) – uzasadnia, że aby słowo Boże mogło wydać plon, konieczne jest zaangażowanie człowieka – wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorzycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym – uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy – uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc – wyjaśnia przesłanie przypowieści o domu na skale (Mt 7,24-27) – uzasadnia, dlaczego warto budować życie na relacji z Bogiem – interpretuje przypowieść o talentach (Mt 25,14-30) – uzasadnia, dlaczego warto rozwijać swoje umiejętności – charakteryzuje postawę odpowiedzialności – wyjaśnia znaczenie długu wobec Boga i ludzi – podaje przykłady, gdy reaguje na niewłaściwe zachowania w swoim otoczeniu – odnosi oczekiwanie na Oblubieńca do powtórnego przyjścia Chrystusa – uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa – interpretuje przypowieść o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-16) 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego – uzasadnia, że królestwo Boże rozrasta się duchowo i materialnie – podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża postawę otwartości na Boży plan i cierpliwie oczekuje na jego realizację – charakteryzuje postawę człowieka budującego swoje życie na słowie Bożym – wyjaśnia, kiedy świadomie przeżywa liturgię słowa na Mszy Świętej – uzasadnia, że zbawienie osiągamy wykorzystując dary, które nam powierzono – wskazuje sposoby rozwijania swoich zdolności dla dobra własnego i innych – uzasadnia, że warunkiem Bożego przebaczenia jest przebaczenie innym – uzasadnia swą gotowość życia w łasce uświęcającej przez częste przyjmowanie Komunii Świętej – uzasadnia, że człowiek, nie korzystając z Bożych łask, zubaża samego siebie – wyjaśnia znaczenie spowiedzi w swej trosce o życie w łasce uświęcającej – uzasadnia pragnienie kształtowania w sobie postawy wytrwałego znoszenia cierpienia spowodowanego 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia, jak może odnieść do własnego życia owoce ziarna zasianego na żyznej glebie – wskazuje sytuacje, gdy rozwiązuje podstawowe problemy życiowe w duchu wiary chrześcijańskiej

	chwaście i sieci (Mt 13,24-30.36-43.47-50)		<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia różnicę między sprawiedliwością Bożą a sprawiedliwością ludzką – wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym – wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy – podaje przykłady, kiedy prawidłowo reaguje na niewłaściwe zachowania bliskich osób 	przez zło	
VII. Szczególne tajemnice roku (tematy: 52-56)	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia okresy w roku liturgicznym i obowiązujące święta kościelne – omawia historię różańca – omawia przesłanie orędzia Matki Bożej z Fatimy – mówi z pamięci tajemnice różańca – podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest jednym z uczynków miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem – podaje prawdę, że zmarli oczekują na naszą pomoc podczas cierpienia w czyśćcu – opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa – opowiada biblijną historię o mędrkach ze Wschodu – podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje definicję roku liturgicznego – podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu: A, B i C – podaje prawdę, że odmawiając różaniec razem z Maryją zwracamy się do Boga w różnych potrzebach – podaje datę wspomnienia Matki Bożej Różańcowej – wskazuje, że modlitwa za zmarłych (Msza Święta, wypominki, modlitwa przy grobie) jest pomocą duszom oczekującym w czyśćcu – omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna – wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia – wymienia chrześcijańskie tradycje związane uroczystością Objawienia Pańskiego – podaje tytuły kolęd związanych z uroczystością Objawienia Pańskiego 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych – wskazuje w wybranych tekstach liturgicznych wydarzenia zbawcze – uzasadnia wartość modlitwy różańcowej – przygotowuje rozważania do wybranej tajemnicy – uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby – wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże – wyjaśnia, w jaki sposób wyraża gotowość troski o groby bliskich – uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia – wyjaśnia symbolikę tradycji świąt Bożego Narodzenia – uzasadnia, że tradycja pomaga we właściwym przeżywaniu prawd wiary – śpiewa kolędy – uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa – wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia rolę świętych wspomnianych w roku liturgicznym w historii Kościoła – przyporządkowuje nabożeństwa do poszczególnych okresów roku liturgicznego – uzasadnia swą gotowość czynnego udziału w roratach – uzasadnia swą gotowość uczestniczenia w nabożeństwach różańcowych – uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie – uzasadnia swą gotowość pojednania się z drugim człowiekiem, podczas dzielenia się opłatkiem – wskazuje sytuacje, gdy modli się w intencji właściwego odczytywania znaków w swoim życiu – uzasadnia swą gotowość prowadzenia innych do Chrystusa 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje działalność kółek różańcowych – angażuje się w przygotowanie wieczery wigilijnej w domu rodzinnym oraz w spotkanie opłatkowe w klasie

Semestr II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Śmierć i chwala Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> – opowiada o pojmaniu Jezusa w ogrodzie Oliwnym (Mt 26,14-16.36.45-50; 27,3-5) – omawia wydarzenia związane ze śmiercią Jezusa na krzyżu (Łk 22,19-20 i J 19,17-18) – omawia wydarzenia związane z Ostatnią Wieczerzą (Mt 26,26-28) – omawia treść perykopy o złożeniu Jezusa do grobu (Mk 15,42-47) – opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (J 20,1-8) – podaje znaczenie słowa „rezurekcja” – podaje, do czego służą chrzcielnica i kropielnica – podaje prawdę, że obraz Jezusa Miłosiernego powstał z polecenia Jezusa danego św. Faustynie – podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa – podaje godziny Mszy Świętych w swojej parafii – podaje prawdę, że podczas chrztu Jezusa zstąpił na Niego Duch Święty pod postacią gołębic 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje cechy wiernego przyjaciela Chrystusa – omawia, dlaczego podczas liturgii Wielkiego Czwartku Najświętszy Sakrament jest przenoszony do ciemnicy – wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa – przytacza z pamięci słowa przeistoczenia – podaje nazwy naczyń liturgicznych używanych podczas Mszy Świętej – omawia zwyczaje pogrzebowe w czasach Jezusa – omawia liturgię Wigilii Paschalnej – podaje, kiedy podczas liturgii zapala się paschał – wymienia zobowiązania podejmowane podczas chrztu – podaje datę swojego chrztu – wymienia charakterystyczne elementy obrazu Jezusa Miłosiernego – określa, na czym polega Boże miłosierdzie – omawia prawdę, że niedziela jest pierwszym dniem tygodnia – podaje przykłady sposobów spędzania niedzieli w rodzinie – podaje prawdę, że Duch Święty zstąpił na apostołów w Wieczerniku w dniu Pięćdziesiątnicy – wymienia znaki towarzyszące zesłaniu Ducha Świętego na apostołów – podaje prawdę, że w sakramencie bierzmowania Duch Święty umacnia chrześcijan do bycia świadkami Chrystusa 	<ul style="list-style-type: none"> – określa, na czym polegała zdrada Judasza – wyjaśnia symbolikę ciemnicy – wyjaśnia znaczenie ołtarza, krzyża stojącego na ołtarzu i prezbiterium – czynnie angażuje się w przygotowanie i przebieg liturgii Mszy Świętej – wyjaśnia, na czym polega konsekracja naczyń liturgicznych – omawia znaczenie chwil ciszy w liturgii – uzasadnia swą gotowość zachowania skupienia w kluczowych momentach liturgii – wyjaśnia, że chrześcijanin w obliczu śmierci nie rozpacza, lecz jest pełen nadziei – wyjaśnia znaczenie symboliki grobu Pańskiego – uzasadnia, dlaczego najważniejszym elementem grobu Pańskiego jest monstrancja (z Ciałem Chrystusa) – wyjaśnia znaczenie symboli paschalnych – wyjaśnia znaczenie symbolu zanurzenia w wodzie podczas chrztu świętego – wyjaśnia związek chrztu ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa (na podst.: Rz 6,3-4) – uzasadnia, dlaczego modli się za rodziców i rodziców chrzestnych – wyjaśnia znaczenie wypłynięcia krwi i wody z boku Jezusa (J 19,33-34), – wyjaśnia symbolikę promieni na obrazie – wyjaśnia, że niedziela jest dniem wolnym od pracy, a poświęconym na spotkanie z Bogiem – wyjaśnia treść pierwszego przykazania kościelnego i trzeciego przykazania 	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje postać Judasza – uzasadnia swą gotowość trwania w przyjaźni z Jezusem – uzasadnia, że Msza Święta jest ofiarą całej wspólnoty Kościoła – wyjaśnia, na czym polega medytacja – układa/interpretuje tekst modlitwy medytacyjnej – przygotowuje scenariusz adoracji przy grobie Jezusa (dla swojej klasy) – uzasadnia, dlaczego światło jest symbolem Chrystusa zmartwychwstałego – uzasadnia swą gotowość uczestnictwa w liturgii Wigilii Paschalnej – wskazuje, w jaki sposób wypełnia zobowiązania wynikające z przyjęcia chrztu – interpretuje podpis „Jezu, ufam Tobie” – wyjaśnia, dlaczego ze czcią i ufnością modli się przed obrazem Jezusa Miłosiernego – uzasadnia, dlaczego świętujemy niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia – przygotowuje plan na wspólną niedzielę z rodziną – interpretuje wymowę symboli Ducha Świętego – uzasadnia pragnienie współpracy z Duchem 	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje projekt grobu Pańskiego do swojego kościoła – angażuje się w przeprowadzenie adoracji razem z klasą przy grobie Pańskim

			<p>Bożego</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia swą gotowość systematycznego uczestnictwa we Mszy Świętej – opowiada o zapowiedzi zesłania Ducha Świętego (J 14,16-17) – wyjaśnia znaczenie znaków towarzyszących zesłaniu Ducha Świętego 	<p>Świętym w rozwoju swojej wiary</p>	
<p>VI. Kościół wspólnotą aż po niebieskie Jeruzalem</p>	<ul style="list-style-type: none"> – omawia perykopę o powierzeniu Piotrowi władzy w Kościele (Mt 16,13-19) – podaje prawdę, że Kościół jest wspólnotą zbawienia o hierarchicznej strukturze władzy – omawia konsekwencje wynikające z sakramentu święceń – wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia ślubów zakonnych – omawia skutki wynikające z sakramentu małżeństwa – wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa – wymienia prawa i obowiązki dzieci wobec rodziców – wymienia zagrożenia płynące z niewłaściwego korzystania z nowoczesnych środków komunikowania się – wskazuje, w jaki sposób może czynnie i świadomie włączyć się w liturgię Kościoła – wymienia zwyczaje związane z uroczystością Bożego Ciała spotykane w jego regionie 	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia stopnie hierarchii w Kościele – podaje imiona i nazwiska biskupów w diecezji oraz kapłanów z parafii – wskazuje biblijne podstawy sakramentu święceń – wskazuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu święceń – wskazuje biblijne podstawy sakramentu małżeństwa – wskazuje wybrane teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu małżeństwa – wymienia prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci – wskazuje własne miejsce w rodzinie – wskazuje pozytywne strony szybkiego porozumiewania się z innymi – wymienia zalety kontaktów międzyludzkich bez pomocy mediów – omawia prawdę, że człowiek, oddając cześć Bogu, uświęca się – podaje przykłady wpływu obecności Boga w jego sercu na życie codzienne – podaje nazwy miejsc związanych z cudami eucharystycznymi – podaje tytuły tradycyjnych pieśni eucharystycznych – wymienia wartości płynące z przynależności do państwa polskiego – podaje przykłady bohaterów, którzy oddali życie z Ojczyznę – wskazuje różnice między sądem ostatecznym a szczegółowym – podaje imiona swoich patronów z chrztu oraz patronów parafii i Polski – wymienia główne wartości, na których zbudowane jest królestwo Boże (prefacja 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie symboli związanych z władzą w Kościele – wyjaśnia znaczenie imienia Piotr – wyjaśnia znaczenie sakramentu święceń w życiu chrześcijańskim – charakteryzuje, na czym polega życie zakonne – określa, jak często modli się o powołania kapłańskie i zakonne – wyjaśnia znaczenie sakramentu małżeństwa w życiu chrześcijańskim – omawia, kiedy i dlaczego modli się za swoją rodzinę – interpretuje treść IV przykazania Bożego – uzasadnia swą gotowość właściwego odnoszenia się do rodziców – uzasadnia, że może zaoszczędzić czas, korzystając z osiągnięć techniki – uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę między pracą, modlitwą, przebywaniem z innymi, odpoczynkiem – uzasadnia, jakie owoce liturgii realizują się w życiu codziennym – charakteryzuje liturgię jako sposób kontaktowania się z Bogiem – uzasadnia swą gotowość świadomego i czynnego uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej – wyjaśnia przesłanie procesji Bożego Ciała na ulicach miast i wsi – wyjaśnia znaczenie obrzędów, symboli i znaków używanych podczas procesji Bożego Ciała – uzasadnia, że udział w procesji Bożego Ciała świadczy o przynależności do 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia, że władza w Kościele oznacza służbę wspólnocie wierzących – uzasadnia, dlaczego modli się w intencji papieża i swoich biskupów – uzasadnia, dlaczego stale powierza Bogu w modlitwie znanych mu kapłanów, siostry zakonne i zakonników – charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę – uzasadnia swą gotowość podejmowania obowiązków na rzecz własnej rodziny – uzasadnia, że nakazy i zakazy rodziców wpływają z troski o dziecko – uzasadnia wartość przebaczenia w życiu codziennym – opracowuje osobisty plan dnia z uwzględnieniem pracy, modlitwy, przebywania z innymi, odpoczynku – uzasadnia swą gotowość rozmowy z innymi, dając pierwszeństwo spotkaniom z drugim człowiekiem – wyjaśnia znaczenie misji pokojowych – uzasadnia, że każdy jest odpowiedzialny za pokój na świecie – wyjaśnia, kiedy i dlaczego modli się o pokój na świecie 	<ul style="list-style-type: none"> – omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego – uzasadnia, że jest odpowiedzialny za budowanie pokoju we własnym środowisku – relacjonuje swe zaangażowanie w przygotowanie domu rodzinnego do uroczystości Bożego Ciała

	<ul style="list-style-type: none"> – definiuje pojęcie „ojczyzna” – wskazuje polskie symbole narodowe – wskazuje, w jaki sposób może naśladować świętych – podaje, kiedy obchodzona jest uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – podaje prawdę, że niebo jest stanem, w którym człowiek doświadcza kontaktu z Bogiem i z tymi, którzy Boga kochają – podaje definicję opatrności Bożej 	<p>z uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata)</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje podobieństwa i różnice między królestwem ziemskim a królestwem niebieskim – omawia dogmat o wniebowzięciu Najświętszej Maryi Panny – wskazuje, w jaki sposób może naśladować Maryję – omawia prawdę, że Bóg w Trójcy Świętej czuwa nad światem – wymienia przykłady Bożej interwencji w życiu konkretnego człowieka 	<p>wspólnoty Kościoła i wspólnoty parafialnej</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia swój czynny udział w procesji Bożego Ciała – uzasadnia, że służba Bogu jest służbą Ojczyźnie – uzasadnia słusność walki o dobro Ojczyzny – omawia, w jaki sposób okazuje szacunek wobec symboli narodowych – wyjaśnia, na czym polega „niebo”, „piekło”, „czyściec” – opisuje konsekwencje dobra i zła w perspektywie wieczności – uzasadnia, dlaczego modli się za dusze cierpiące w czyśćcu – interpretuje treść perykopy J 18,33-37a – wyjaśnia istotę królowania Chrystusa – potrafi zaśpiewać hymn „Chrystus Wodzem” – wyjaśnia, że przez modlitwę i śpiew wielbi Chrystusa Króla – wyjaśnia, na czym polega łączność między Kościołem pielgrzymującym a uwielbionym (świętych obcowanie) – charakteryzuje postać Maryi jako przewodniczki w wierze – powierza się opiece Maryi, odmawiając modlitwę „Pod Twoją obronę” – wyjaśnia symbolikę oka opatrności – wskazuje, że Bóg posługuje się zdarzeniami i ludźmi, czuwając nad swoim stworzeniem 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia znaczenie codziennego życia świętych w dążeniu do świętości – uzasadnia, dlaczego w różnych potrzebach zwraca się do swoich patronów – redaguje modlitwę uwielbienia – uzasadnia, dlaczego powierza swoje życie Chrystusowi Królowi – wyjaśnia, na czym polega modlitwa za przyczyną Maryi – uzasadnia, dlaczego modli się za zmarłych z rodziny – uzasadnia, że człowiek najpełniej dostrzega Bożą opatrność z perspektywy czasu – podaje przykłady, kiedy przyjmuje porażki i sukcesy, trudności i radości życia codziennego w postawie zaufania Bożej opatrności 	
<p>VII. Szczególne tajemnice roku (tematy 57-62)</p>	<ul style="list-style-type: none"> – podaje, że błogosławieństwo pokarmów odbywa się w Wielką Sobotę, w dniu oczekiwania na zmartwychwstanie Jezusa – wymienia chrześcijańskie tradycje związane z Wielkanocą – wymienia formy kultu 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że śniadanie wielkanocne jest wyrazem nadziei, że wszyscy spotkamy się w niebie na uczcie Chrystusa – wymienia obietnice związane z odmawianiem koronki do miłosierdzia Bożego – podaje, kiedy obchodzimy święto Miłosierdzia Bożego – wymienia różne sposoby oddawania 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych z Wielkanocą – wyjaśnia symbolikę pokarmów błogosławionych w Wielką Sobotę – omawia, w jaki sposób włącza się w przygotowanie śniadania wielkanocnego – opowiada historię powstania „Koronki do miłosierdzia Bożego” – charakteryzuje sanktuarium w Łagiewnikach jako stolicę kultu 	<ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, że zwyczaj dzielenia się jajkiem i składania życzeń jest wyrazem radości z obecności Chrystusa Zmartwychwstałego – uzasadnia swą gotowość uczestnictwa w rezurekcji – relacjonuje, kiedy odmawia „Koronkę do miłosierdzia 	<ul style="list-style-type: none"> – daje świadectwo, jak troszczy się o kapliczki, figury i obrazy poświęcone Matce Bożej

	<p>miłosierdzia Bożego</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje prawdę, że miłosierdzie jest przymiotem Boga – podaje prawdę, że maj jest miesiącem, w którym szczególną cześć oddaje się Matce Bożej – wymienia pozdrowienia chrześcijańskie – podaje prawdę, że rodzice są darem Boga – wymienia sposoby okazywania miłości swoim rodzicom – wymienia prawa i obowiązki dziecka (Karta Praw Dziecka) 	<p>czci Maryi</p> <ul style="list-style-type: none"> – omawia różne formy nabożeństw majowych – podaje prawdę, że pozdrowienia chrześcijańskie powstały jako wyraz wiary – podaje, co Bóg nam obiecuje za szczerą miłość do matki i ojca – podaje, kiedy obchodzimy Dzień Matki i Dzień Ojca – wskazuje wartość rodzinnego świętowania Dnia Dziecka 	<p>miłosierdzia Bożego</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia, w jaki sposób odmawia się „Koronkę do miłosierdzia Bożego” – wyjaśnia, że litanie jest modlitwą, w której prosimy o wstawiennictwo Maryi u Jej Syna, Jezusa – śpiewa pieśni ku czci Matki Bożej – uzasadnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są wyrazem szacunku wobec pozdrawianej osoby oraz przekonań religijnych – uzasadnia swą gotowość pozdrawiania po chrześcijańsku kapłanów, siostry zakonne, katechetów osób przy pracy – układa modlitwę dziękczynną za dar matki i ojca – charakteryzuje właściwe postępowanie wobec rodziców (rachunek sumienia) – omawia, w jaki sposób wyraża szacunek wobec rodziców – charakteryzuje obowiązki i prawa dziecka w rodzinie, państwie, Kościele – wyjaśnia, w jaki sposób dziękuje Bogu za swoje życie 	<p>Bożego”</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia treść modlitw zawartych w koronce – wyjaśnia wybrane wezwania „Litani loretńskiej” – uzasadnia swą gotowość uczestnictwa w nabożeństwach majowych – wyjaśnia znaczenie pozdrowień chrześcijańskich – wskazuje wartość rodzinnego świętowania Dnia Matki oraz Dnia Ojca – wskazuje, kiedy modli się w intencji rodziców – uzasadnia, że dziecko jest osobą mającą swoją godność – przygotowuje program rodzinnego świętowania Dnia Dziecka – wskazuje, kiedy modli się za dzieci na świecie 	
--	---	--	--	--	--

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA VII

Semestr I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Otwarcie na Bożą miłość	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia, co jest dla niego ważne • podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową • wskazuje teksty biblijne mówiące o powszechności grzechu • wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu • wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka • podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem • prezentuje treść perykopy o dwunastoletnim Jezusie w świątyni • definiuje modlitwę jako spotkanie i dialog z Bogiem 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady działania kochającego Boga w swoim życiu • interpretuje biblijną perykopę o zwiastowaniu • omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości • określa, jaki ideał siebie chciałby osiągnąć, który będzie podobał się Panu Bogu • podaje, w jaki sposób zaprasza Jezusa do swego życia • podaje przykłady gubienia i odnajdywania Boga w życiu chrześcijanina • opowiada, w jaki sposób szuka Jezusa, identyfikując się z Maryją lub Józefem 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega miłość bezwarunkowa • uzasadnia, że poszukiwanie Boga oznacza otwarcie się na Jego Miłość (jak Maryja) • interpretuje biblijną perykopę uzdrowieniu paralityka (Mt 9,1-8) • określa, w jaki sposób oddaje Jezusowi swoje grzechy • interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10) • uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności • wymienia formy i rodzaje modlitw i podaje przykłady • charakteryzuje życie człowieka jako ciągle poszukiwanie Boga 	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje własną modlitwę dziękczynną za miłość okazywaną przez Boga • podaje, w jaki sposób otwiera się na bezwarunkową miłość Boga i ją przyjmuje • uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy • charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia) • podaje, w jaki sposób dba o dobre relacje z rodziną i w grupie koleżeńskiej • uzasadnia, dlaczego Boga (Jezusa) trzeba nieustannie szukać 	<p>daje świadectwo, w jaki sposób troszczy się o „sprawy Boże” w swoim życiu</p>
II. Przyjaźń	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: czyste serce, pożyteczność • podaje przyczyny konfliktu króla Saula z Dawidem • wylicza cechy prawdziwej przyjaźni • wymienia cechy charakteryzujące przyjacielskie relacje • podaje przykłady dobrych relacji dorastających dzieci z 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje (wymienia) różnice psychiczne między mężczyzną i kobietą • podaje przykłady sytuacji, kiedy przyjaźń jest poddana próbie • określa, w jaki sposób chce budować relacje przyjaźni • podaje przykłady działań (zachowań) budujących wzajemne zaufanie • wyraża szacunek wobec rodziców 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta • charakteryzuje życie zniewolone pożytecznością i postawę czystego serca • opowiada historię relacji Dawida z królem Saulem • charakteryzuje przyjaźń Dawida i Jonatana • uzasadnia konieczność okazywania 	<ul style="list-style-type: none"> • właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach • określa działania, jakie podejmuje w zakresie wychowania siebie do czystości • wyjaśnia, na czym polegają dobre relacje rówieśnicze • określa, jakie działania 	<ul style="list-style-type: none"> • nawiązuje przyjacielskie relacje z innymi ludźmi: wolontariuszami i i potrzebującymi pomocy i referuje swe działania wobec klasy

	<p>rodzicami</p> <ul style="list-style-type: none"> określa, co to jest wolontariat wymienia rodzaje pracy wolontariatu definiuje, czym są uzależnienia wylicza różne formy uzależnień (papierosy, alkohol, narkotyki, zakupy) określa szkodliwość narkotyków wymienia pozytywne i negatywne strony kontaktu przez Internet wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci określa, jakiej postawy wobec życia oczekuje od nas Bóg podaje prawdę, że problemy są nieodłączną częścią życia człowieka 	<p>(opiekunów)</p> <ul style="list-style-type: none"> wskazuje sposoby włączenia się w wolontariat w swojej miejscowości lub okolicy podaje, w jaki sposób szuka grupy, z którą chce pomagać innym wyraża dezaprobatę wobec wszelkiego rodzaju uzależnień podaje, w jaki sposób i kto może pomóc ludziom uzależnionym podaje zasady właściwego korzystania z Internetu wskazuje pozytywne sposoby rozwiązywania problemów, które spotyka w życiu wskazuje, gdzie mogą szukać pomocy osoby mające myśli samobójcze 	<p>czci rodzicom</p> <ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, dlaczego warto słuchać rodziców charakteryzuje owoce zaangażowania się w wolontariat wyjaśnia, na czym polegają poszczególne uzależnienia charakteryzuje skutki uzależnienia podaje, w jaki sposób może wspierać kolegów, którzy mieli kontakt z narkotykami charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym określa postawę zdrowego dystansu wobec świata wirtualnego charakteryzuje życie ludzkie jako największy dar otrzymany od Boga wyjaśnia, że samobójstwo nie jest rozwiązaniem problemu 	<p>ukierunkowane na dobro planuje podjąć z wspólnie rówieśnikami</p> <ul style="list-style-type: none"> formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców wyjaśnia słowa Jezusa „Więcej szczęścia jest w dawaniu, aniżeli w braniu” referuje, w jaki sposób uwrażliwia innych na problem narkomanii argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych uzasadnia, dlaczego mamy się troszczyć o własne życie określa, w jaki sposób szanuje swoje życie i troszczy się o swój rozwój 	
<p>III. Bóg Ojciec</p>	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie wiary wymienia główne prawdy wiary definiuje pojęcie „Biblia” wymienia inne nazwy Biblii omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem) potrafi odszukać wskazany fragment biblijny podaje, w jakich językach napisano Biblię podaje definicję modlitwy wymienia rodzaje modlitw wymienia najważniejsze fakty z historii zbawienia określa miejsce Abrahama w 	<ul style="list-style-type: none"> omawia prawdę, że u podstaw wiary jest przyjęcie Bożej miłości i odpowiedź na nią omawia własne sposoby umacniania swej wiary wymienia autorów Biblii i etapy jej powstawania określa, co to jest kanon Pisma Świętego określa, czym jest Tradycja Kościoła wymienia niektóre gatunki literackie, jakimi posługuje się Biblia wymienia najbardziej znane tłumaczenia Biblii podaje przykłady modlących się postaci biblijnych potrafi wykorzystać Pismo Święte 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia potrzebę coraz lepszego poznawania treści wiary rozdziela wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną) wyjaśnia, na czym polega natchnienie Biblii wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki wskazuje w Piśmie Świętym miejsca, gdzie występują poszczególne typy modlitw charakteryzuje relacje Bóg-człowiek (na przykładzie postaci ze 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, że wiara jest wejściem w osobistą relację z Bogiem charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego i dzieli się swym doświadczeniem wobec klasy uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe 	<ul style="list-style-type: none"> referuje, jakie wskazówki dla własnego życia odkrywa w Piśmie Świętym

	<p>historii zbawienia</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy • podaje, że Izaak był synem Abrahama • omawia tekst biblijny o ofierze Abrahama (Rdz 22,1-19) • omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael • omawia sytuację Izraelitów w Egipcie i rolę Mojżesza w ich wyjściu z niewoli • wymienia dokonania Jozuego • wskazuje proroka Daniela jako wzór wytrwałości w wierze • wskazuje proroka Eliasza jako obrońcę wiary narodu wybranego w prawdziwego Boga (1 Krl 18,20-40) • wskazuje, co pogłębia wiarę w Boga, a co ją niszczy • wymienia zadania Jeremiasza dane mu przez Boga • wymienia cechy dojrzałej wiary 	<p>w modlitwie osobistej</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa kolejność najważniejszych wydarzeń z historii zbawienia, zaznaczając je na osi czasu • omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu • wymienia owoce heroicznej wiary Abrahama • podaje przykłady działań Boga, które pomagają człowiekowi przemienić się na lepsze • określa sytuacje współczesnych zniewoleń człowieka • podaje cechy dobrego przewodnika (mentora) • podaje przykłady współczesnych postaci godnych naśladowania • wymienia owoce i trudności trwania w wierze na przykładzie proroka Daniela i św. Piotra • podaje przykłady błędnych wyobrażeń o Bogu • określa praktyki przeciwne wierze w Boga (zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo, magia) • wskazuje, co jest źródłem bałwochwalstwa i czarów • charakteryzuje konsekwencję Jeremiasza w głoszeniu Bożego słowa mimo porażek ze strony narodu • podaje, w jaki sposób dba o rozwój swojej wiary 	<p>Starego Testamentu oraz współczesnych ludzi)</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postać Abrahama i wyjaśnia, dlaczego nazywamy go „ojcem wierzących” • omawia, w jaki sposób pogłębia swoją wiarę • wyjaśnia sens próby wiary Abrahama • charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby • wskazuje problemy, które powierza Bogu w ufnej modlitwie • wyjaśnia biblijne znaczenie zmiany imienia • uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą • charakteryzuje postawę Mojżesza względem Boga i ludu izraelskiego • uzasadnia potrzebę nadziei i zaufania Bogu w przezwyciężaniu duchowych zniewoleń (złe przyzwyczajenia, nałogi) • charakteryzuje misję Jozuego • uzasadnia potrzebę posiadania doradcy w podejmowaniu dobrych decyzji • opowiada, co pomogło prorokowi Danielowi trwać nieugięcie przy Bogu, • charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary proroka Daniela, św. Piotra i własnej • charakteryzuje religijność narodu wybranego w czasach Eliasza • uzasadnia, że Bóg jest prawdziwym Bogiem, który działa i wyzwala człowieka • omawia wątpliwości Jeremiasza wobec powołania go przez Boga (Jer 1,6-7) 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje, jak modli się tekstami z Pisma Świętego • samodzielnie układa modlitwy i z zaangażowaniem modli się nimi • wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe • uzasadnia typiczne podobieństwo Izaaka do Jezusa • uzasadnia potrzebę Bożej pomocy i błogostawieństwa w chwilach zmagania ze sobą • potrafi odnieść doświadczenie wiary Mojżesza do swoich życiowych planów i oczekiwań • wskazuje, w jaki sposób naśladuje postawę Mojżesza we własnym życiu • wskazuje, w jakich sytuacjach stara się być dobrym przykładem dla innych • uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych • referuje, w jaki sposób szuka kompetentnych osób i odpowiedzi na rodzące się w nim pytania • wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo praktykowania magii i spirytyzmu • właściwie ocenia 	
--	---	--	---	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> • opowiada dialog Jeremiasza z Bogiem (Jr 20) • uzasadnia, że człowiek wypowiadając przed Bogiem swoje wątpliwości, nawiązuje z Nim głębszą relację • omawia, w jaki sposób stara się podtrzymywać i pogłębiać bliską relację z Chrystusem 	<p>rzeczywistość, nazywając zło złem, a dobro dobrem</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że trudności w wierze są elementem procesu rozwoju wiary i mogą stać się pomocą w pogłębieniu relacji z Bogiem • wyjaśnia proces rozwoju wiary 	
VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)	<ul style="list-style-type: none"> • określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony, kanonizacja i beatyfikacja • podaje datę świąt Bożego Narodzenia i jej genezę • wskazuje teksty biblijne mówiące o Bożym Narodzeniu • opowiada o pokłonie Mędrców (Mt 2,1-12) • wymienia znaki i osoby, które prowadzą go do Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych • wyjaśnia, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa (Mk 8,34-35) • wymienia znaki i obrzędy wigilijne • wymienia osoby, dla których może być „gwiazdą” prowadzącą do Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem • zna swojego patrona, patrona parafii i Polski • charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia • wyjaśnia znaczenie znaków i obrzędów wigilijnych • opisuje rolę gwiazdy w dotarciu Mędrców do Betlejem • wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B robionego kredą na drzwiach domów (<i>Christus mansionem benedicat</i>) 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady sytuacji, gdy stara się żyć duchem Ewangelii na co dzień • omawia, w jaki sposób realizuje powszechne powołanie do świętości w swoim życiu • krytycznie ocenia przejawy komercjalizacji świąt Bożego Narodzenia • określa, w jaki sposób wyraża radość i dziękczynienie Bogu za przyjście Zbawiciela • opowiada o nowej tradycji Orszaków Trzech Króli • uzasadnia, że współczesne Betlejem to każda Msza Święta 	<ul style="list-style-type: none"> • w miarę możliwości angażuje się w przygotowanie Orszaku Trzech Króli i bierze w nim udział

Semestr II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Kościół domowy	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie Kościoła domowego • wymienia praktyki religijne chrześcijanina • podaje przykłady modlitw z wczesnego dzieciństwa oraz teksty, 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje elementy Kościoła domowego możliwe do realizacji we własnej rodzinie • wymienia różnice w pojmowaniu Boga przez małe dziecko i gimnazjalistę • wskazuje różnice między 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy • omawia przeszkody, utrudniające religijne wychowanie • charakteryzuje zmiany w modlitwie młodego człowieka 	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego • charakteryzuje rozwój obrazu Boga od dzieciństwa do lat 	<ul style="list-style-type: none"> • referuje, w jaki sposób podejmuje starania, by realizować w swej rodzinie ideę Kościoła domowego opowiada, jak

	<p>którymi modli się obecnie</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa, że obowiązkiem rodziny jest zapewnienie troskliwej opieki, również duchowej, nad chorymi i starszymi jej członkami • wymienia okresy roku liturgicznego • wymienia święta nakazane przez Kościół i podaje ich daty • podaje, że świętowanie niedzieli jest religijnym obowiązkiem chrześcijanina • wymienia okoliczności rodzinnych spotkań • podaje daty najważniejszych rodzinnych uroczystości (rocznice, imieniny...) • podaje treść i godzinę wspólnego odmawiania Apelu Jasnogórskiego • wymienia modlitwy, których nauczył się w rodzinie • podaje przykłady świadczenia o Chrystusie w ramach rodziny • podaje, z jakich okazji ludzie przychodzą do kościoła • wymienia ważne wydarzenia, które przeżywał w kościele 	<p>wychowaniem religijnym a świeckim</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa wartość i sens cierpienia • wymienia posługi (pielęgnacyjne, medyczne i duchowe) świadczone wobec osób chorych i starszych • wymienia instytucje wspierające rodzinę w wypełnianiu jej obowiązku wobec osób chorych i starszych i wie, jak się z nimi skontaktować • wymienia święta, które nie posiadają stałej daty • uzasadnia przekonanie o potrzebie świętowania dni świątecznych • wymienia elementy chrześcijańskiego świętowania niedzieli • wymienia chrześcijańskie elementy świętowania (Msza Święta, wspólna modlitwa, obecność kapłana, rocznicowa pielgrzymka...) • mówi (śpiewa) z pamięci Apel Jasnogórski • podaje różne określenia modlitwy • wymienia możliwości rodzinnego świadczenia o Chrystusie wobec innych ludzi • daje świadectwo uczestnictwa w Mszach Świętych zamawianych przez rodzinę, przyjaciół, sąsiadów, klasę... 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje sposób życia człowieka o religijnym wychowaniu • uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny • układa modlitwę w intencji chorych • charakteryzuje poszczególne okresy liturgiczne w oparciu o KKK • interpretuje schemat roku liturgicznego • przyporządkowuje poszczególnym okresom roku liturgicznego właściwe im obrzędy liturgiczne i paraliturgiczne • uzasadnia przekonanie o potrzebie zachowania tradycji związanych z poszczególnymi okresami roku liturgicznego • na podstawie wybranych tekstów biblijnych wyjaśnia, że niedziela jest dla chrześcijanina dniem świętym • uzasadnia, że robienie zakupów w niedzielę jest naruszeniem Bożego przykazania • uzasadnia potrzebę wspólnego świętowania • układa plan świętowania rodzinnej uroczystości, uwzględniając jej chrześcijański charakter • omawia historię cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej • wyjaśnia znaczenie jasnogórskiego sanktuarium dla Polaków • potrafi odnaleźć na odborniku radiowym stacje transmitujące Apel Jasnogórski • podaje przykłady rodzin, których 	<p>młodzińszych</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania • potrafi wykonać podstawowe czynności pielęgnacyjne, udzielić pierwszej pomocy, wezwać pogotowie i kapłana • omawia, w jaki sposób troszczy się o sferę duchową osób chorych i starszych w swojej rodzinie • interpretuje wybrane teksty liturgiczne związane z poszczególnymi okresami i świętami • krytycznie ocenia przypadki naruszania prawa do niedzielnego odpoczynku • podaje, w jaki sposób dba o chrześcijański wymiar świętowania niedzieli • w ufnej modlitwie powierza Bogu swoich bliskich, szczególnie w dni, które są dla nich ważne • uzasadnia wartość modlitewnej jedności w godzinie Apelu • podaje, w jaki sposób zachęca bliskich do wspólnego odmawiania Apelu • omawia propozycje zorganizowania wspólnej modlitwy w swojej rodzinie • uzasadnia potrzebę więzi z kościołem parafialnym 	<p>angażuje się w działalność grup religijnych na terenie swojej parafii oraz zachęca do tego rodziców i rodzeństwo</p> <ul style="list-style-type: none"> • aktywnie włącza się w przygotowanie uroczystości i okazjonalnych imprez na terenie kościoła (dekoracje, żłóbek, Grób Pański, ołtarze na Boże Ciało, festyny itp.)
--	---	--	---	--	---

			<p>świętość budowała się na wspólnej modlitwie</p> <ul style="list-style-type: none"> • na podstawie tekstów biblijnych i nauczania Kościoła uzasadnia konieczność apostolskiego zaangażowania chrześcijańskich rodzin • interpretuje teksty biblijne, mówiące o Kościele jako „domu duchowym” • charakteryzuje rolę Kościoła i znaczenie kościoła materialnego w życiu swojej rodziny 	<p>oraz troski o jego stan materialny i wystrój</p>	
V. Ojczyzna	<ul style="list-style-type: none"> • określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm • wymienia najważniejsze wydarzenia z historii Polski, z których możemy być dumni • podaje datę chrztu Mieszka I oraz imię jego żony • wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich • prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha • podaje fakty z życia św. Stanisława i datę jego śmierci • relacjonuje wpływ męczeńskiej śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju • podaje fakty z życia św. Jadwigi Królowej • podaje przykłady nietolerancji religijnej w szesnastowiecznej 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady naszych narodowych bohaterów • przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I • podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha • prezentuje postawę patriotyzmu i szacunku dla historii ojczystej • podaje datę liturgicznego wspomnienia św. Stanisława • omawia, w jaki sposób stara się naśladować męstwo i bezkompromisowość św. Stanisława w walce ze złem • wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa • podaje datę jej wspomnienia liturgicznego • podaje, w jaki sposób wyraża troskę o rozwój swojej wiary • wymienia dokumenty dotyczące tolerancji religijnej w Polsce • wyraża szacunek względem ludzi innych wyznań • przejawia postawę tolerancji wobec wyznawców innej wiary 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie • uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny • wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów • uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego • charakteryzuje konflikt pomiędzy biskupem Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym • wyjaśnia rozbieżności w historycznych ocenach tego konfliktu • charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej • ukazuje wartość tolerancji religijnej • wyjaśnia, dlaczego Polskę w XVI-XVIII w. nazywano „azylem heretyków” • opisuje przejawy tolerancji religijnej w Polsce na przestrzeni wieków • charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, w jaki sposób wzmacnia poczucie polskości w codziennym życiu • uzasadnia znaczenie obchodów Tysiąclecia Chrztu Polski i zjazdu w Gnieźnie dla budowania zjednoczonej Europy • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski • podaje przykłady sytuacji, w których staje w obronie pokrzywdzonych • podaje, w jaki sposób wyraża odpowiedzialność za szerzenie wiary • charakteryzuje działania głównych postaci szerzących ideę tolerancji • określa, w jaki sposób angażuje się w poznawanie i pogłębianie swojej wiary • opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie poszukuje źródeł dla lepszego zrozumienia wydarzeń sprzed tysiąca lat oraz ich znaczenia dla współczesności i referuje owoce swych poszukiwań <ul style="list-style-type: none"> • włącza się w przygotowanie religijnej oprawy ważnych wydarzeń rodzinnych, szkolnych, patriotycznych • podaje, w jaki sposób angażuje się w szerzenie kultu polskich świętych

	<p>Europie</p> <ul style="list-style-type: none"> wymienia różne wyznania w ówczesnej Polsce wymienia przyczyny i skutki zawarcia unii w Brześciu w 1516 r. omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, podaje przykłady męczeństwa za wiarę i Ojczyznę wymienia bohaterów, którzy uratowali Polskę i jej wiarę podaje fakty i wydarzenia potwierdzające obecność Kościoła w życiu narodu wymienia najważniejsze fakty z życia bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki, wymienia chrześcijańskie tradycje dotyczące życia rodzinnego i społeczno-narodowego 	<ul style="list-style-type: none"> podaje główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego podaje fakty z działalności Kościoła w czasach niewoli narodowej wymienia nazwiska księży zaangażowanych w walki narodowo-wyzwoleńcze oraz w działalność społeczno-kulturalną wyraża szacunek wobec tych, którzy poświęcili życie, abyśmy mogli żyć w wolnym kraju wyraża szacunek dla ludzi walczących w obronie swej wiary i ojczyzny określa rolę, jaką Kościół odegrał w najnowszych dziejach Polski wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków określa formy kultu bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki podaje, w jaki sposób korzysta z ich orędownictwa u Boga i stara się naśladować ich cnoty podaje przykłady pielęgnowania chrześcijańskich tradycji przez Polaków w różnych okolicznościach dziejowych omawia znaczenie zwyczajów, obrzędów 	<p>grekokatolickim</p> <ul style="list-style-type: none"> określa stosunek duchowieństwa polskiego do walk narodowowyzwoleńczych charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej charakteryzuje postawę kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny opisuje przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego charakteryzuje zasługi bł. Jana Pawła II i ks. Jerzego Popiełuszki wobec Ojczyzny charakteryzuje wartość kultu polskich świętych dla kształtowania osobistych i narodowych postaw Polaków uzasadnia, że przywiązanie do chrześcijańskich tradycji pozwoliło Polakom przetrwać najtrudniejsze doświadczenia dziejowe 	<p>rusyfikacyjne, dekrety carskie z 1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie)</p> <ul style="list-style-type: none"> podaje, w jaki sposób troszczy się o jedność w swoim środowisku układa modlitwę, w której dziękuje Bogu za dar wolności i przynależność do Kościoła uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę uzasadnia, że chrześcijanin w każdym czasie jest wezwany do dawania świadectwa uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętymi podaje, w jaki sposób dba o zachowanie w swojej rodzinie i klasie chrześcijańskich tradycji 	
<p>VI. Moja codzienność</p>	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie uczciwości podaje, że uczciwość jest warunkiem spokojnego sumienia definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia, co można stracić przez nieuczciwość kieruje się uczciwością w relacjach z innymi podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, że człowiek uczciwy cieszy się dobrą opinią i budzi zaufanie u innych wskazuje okoliczności, gdzie ceniona jest uczciwość uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym charakteryzuje relacje 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, dlaczego człowiek uczciwy zasługuje na szacunek analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i 	<ul style="list-style-type: none"> opisuje sytuacje, w których stara się pokojowo rozwiązywać konflikty rodzinne i koleżeńskie opowiada, w jaki sposób inspiruje

	<p>wiarołomstwo</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa, czym są uczucia • wymienia najważniejsze uczucia • podaje przykłady sytuacji, w których należy wypowiedzieć słowa krytyki • podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej • wymienia przyczyny konfliktów i sposoby zapobiegania im na podstawie Jk 3,13-18 • wymienia najczęstsze przyczyny konfliktów występujących w środowisku szkolnym i rodzinnym • określa istotę prawdziwej wolności • definiuje pojęcia: tolerancja, akceptacja, miłość chrześcijańska • podaje treść Bożych przykazań odnoszących się do sfery seksualnej człowieka • wymienia możliwości zagospodarowania wolnego czasu 	<p>wolności, a nawet życia</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa, w jaki sposób stara się poznać świat własnych uczuć oraz jak pracuje nad ich rozwojem • określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa • wymienia uznawane przez siebie autorytety • wskazuje, dla kogo (i w jakich dziedzinach) sam może być autorytetem • podaje przykłady pozytywnego rozwiązywania konfliktów • podaje przykłady nadużywania wolności • podaje przykłady zwyciężania zła dobrem w codziennym życiu • wymienia najczęstsze problemy młodych ludzi związane z przeżywaniem własnej seksualności • wymienia cechy prawidłowego i nieprawidłowego wypoczynku 	<p>międzyludzkie (w rodzinie, szkole, grupie koleżeńskej) oparte na prawdzie</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia religijną i społeczną wartość mówienia prawdy i dotrzymywania danego słowa • charakteryzuje zmienność nastroju i uczuć jako prawidłowość związaną z wiekiem dojrzewania • uzasadnia potrzebę uświadamiania sobie i rozpoznawania przeżywanych aktualnie uczuć • uzasadnia potrzebę krytycznych wypowiedzi • charakteryzuje sposób wyrażania krytycznych uwag • uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów • charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów • wyjaśnia, na czym polega umiejętność słuchania innych • uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność • wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności • omawia granice tolerancji w świetle Chrystusowej nauki o zgorzeniu i wezwań do miłości również nieprzyjaciół • podaje przykłady sytuacji, gdy sprzeciwia się nietolerancji oraz tolerancji źle rozumianej • uzasadnia potrzebę panowania umysłu i woli nad budzącymi się uczuciami i zmysłami, • wyjaśnia, że nie wszystko, co przyjemne, jest dobre • wyjaśnia znaczenie czasu wolnego i dobrej jego organizacji dla 	<p>wiarołomstwa na życie religijne człowieka</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia przekonanie, że Bóg jest po stronie tych, którzy mówią prawdę i nią żyją • wyjaśnia, w jaki sposób przeżywane emocje mogą wpływać na nasze relacje i podejmowane przez nas decyzje • wskazuje sposoby radzenia sobie z problemem zmienności uczuć, by nie utrudniały one relacji z innymi ludźmi • zwracając innym uwagę, czyni to taktownie, z zachowaniem szacunku dla rozmówcy • z uwagą wysłuchuje i przyjmuje od innych słowa krytyki • formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet • podaje, w jaki sposób stara się być autorytetem dla innych • podaje przykłady sytuacji, gdy odpowiedzialnie korzysta z wolności • dokonuje krytycznej oceny źle rozumianej tolerancji (akceptowanie zła, hołdowanie ludzkiej słabości czy skłonnościom do złego) • uzasadnia, że wymagania chrześcijańskiej etyki seksualnej mają na celu prawidłowy rozwój 	<p>rodzinę i kolegów do efektywnego zagospodarowania wolnych chwil</p>
--	---	---	---	--	--

			ludzkiego rozwoju	<p>człowieka, szczególnie w sferze emocjonalnej i duchowej</p> <ul style="list-style-type: none"> • określa, w jaki sposób podejmuje pracę nad sobą w dziedzinie opanowania pożytkowości i kontroli swoich pragnień • podaje, w jaki sposób dba o dobrą organizację czasu wolnego w ciągu dnia 	
<p>VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 59-61)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia, co to jest pokusa • podaje kryteria ważności sakramentu pokuty i pojednania oraz akty penitenta • określa, na czym polegał grzech pierworodny i wymienia jego skutki • definiuje pojęcie ewangelizacja 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania • wymienia znaki i symbole liturgii paschalnej • wyjaśnia, że przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie Pan Jezus pokonał grzech, szatana i śmierć • określa istotę nowej ewangelizacji jako pogłębienie i umocnienie osobowej relacji z Jezusem • podaje prawdę, że pierwszym „odbiorcą” nowej ewangelizacji jest rodzina 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o kuszeniu Pana Jezusa (Łk 4,1-13) • wyjaśnia, na czym polega właściwie przeprowadzony rachunek sumienia według kryteriów jakościowych i ilościowych • wyjaśnia, na czym polega dobre przygotowanie do spowiedzi • określa, w jaki sposób wynagradza za swoje grzechy Bogu i bliźniemu • uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki • charakteryzuje skutki grzechu pierworodnego w swoim życiu • wyjaśnia, że od czasów Pięćdziesiątnicy Duch Święty umacnia Kościół w dziele ewangelizacji • omawia sposoby ewangelizacji w rodzinie (wspólna modlitwa, rozważanie Bożego słowa, rozmowa na temat związku życia z wiarą, udział rodziny w praktykach religijnych) 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, w jaki sposób przygotowuje się do spowiedzi rekolekcyjnej • wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje • wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej • omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy • określa, w jaki sposób wyraża wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa • wyjaśnia, dlaczego odpowiedzialni za ewangelizację są wszyscy członkowie rodziny, a szczególnie rodzice • podaje przykłady okoliczności, gdy rozmawia o sprawach wiary w swojej rodzinie 	

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA KLASA VIII

Semestr I

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Przyjęcie Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> określa własne rozumienie szczęścia podaje przykłady przeżywania przez ludzi cierpienia i szczęścia podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędziego, lecz jako Ten, kto kocha wie, że wiara jest darem od Boga, niezasklęzionym przez człowieka, zna prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę 	<ul style="list-style-type: none"> podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka wskazuje, w jaki sposób powierza siebie Maryi w indywidualnej modlitwie określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia podaje, jak pokonać lęk przed wyznaniem grzechów spowiednikowi określa, w jaki sposób powierza swoje grzechy Jezusowi wymienia działania człowieka, które pomogą mu otworzyć drzwi nieba (osiągnąć zbawienie) wymienia owoce zaufania Jezusowi 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i> uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia włącza w swoją modlitwę „Pod Twoją obronę” interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza (Mt 26,69-75; Mt 27,3-5) uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy (Mt 20,1-15), uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez modlitwę i podejmowanie codziennych obowiązków interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika (Mt 8,5-13) charakteryzuje postać setnika jako poganina wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...” 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji uzasadnia, że jest otwarty na sygnały-znaki Bożej miłości w swoim życiu uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza) uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, wskazuje, jak troszczy się o rozwój wiary, by jego miejsce w niebie nie pozostało puste uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą podaje przykłady, gdy z wiarą prosi Boga o pomoc w codziennych sytuacjach 	<ul style="list-style-type: none"> daje świadectwo szczęścia płynącego z życia bez grzechu
II. Miłość	<ul style="list-style-type: none"> podaje, za kogo jest odpowiedzialny teraz i w przyszłości podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie podaje przykłady 	<ul style="list-style-type: none"> podaje kryteria, według których chce kształtować swoje życie wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu właściwych decyzji podaje prawdę, że Bóg stworzył człowieka do życia we wspólnocie z innymi 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnia, dlaczego jego obecny rozwój ma wpływ na jego przyszłość interpretuje perykopę biblijną o bogaczu i Łazarzu (Łk 16,19-31) wymienia kręgi relacji z innymi (rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy) charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi uzasadnia, dlaczego warto korzystać z doświadczenia dorosłych 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej i w dorosłym życiu oraz w wieczności wyjaśnia, dlaczego krytycznie ocenia styl życia proponowany przez media wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia 	<ul style="list-style-type: none"> opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi uzasadnia, dlaczego podejmuje

	<p>autorytetów osób dorosłych</p> <ul style="list-style-type: none"> • wylicza przyczyny konfliktów z rodzicami • wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie • podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń • podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca • definiuje pojęcie „eutanazja” • wymienia powody, dla których ludzie chcą poddać się eutanazji • określa, co to jest sakrament namaszczenia chorych 	<p>(Rdz 2,18)</p> <ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie konfliktu międzypokoleniowego • wymienia zasady pomagające w rozwiązywaniu konfliktów z dorosłymi • podaje przykłady okazywania przez siebie szacunku do ludzi potrzebujących pomocy • wylicza sposoby ratowania dzieci nienarodzonych • wymienia skutki aborcji w życiu kobiety i mężczyzny • wylicza sposoby udzielania pomocy osobie chorej i umierającej • wymienia skutki sakramentu namaszczenia chorych • wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych • 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia, czego dotyczą wybory życiowe młodego człowieka • omawia, jak podejmować właściwe decyzje • charakteryzuje potrzeby człowieka, który przestał sobie radzić w życiu • uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi • wyjaśnia, czym jest dar życia • wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka • dokonuje moralnej oceny aborcji • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę obrony życia od poczęcia • dokonuje moralnej oceny eutanazji • wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich i samotności • wyjaśnia, co to jest hospicjum • podaje przykłady poświęcenia przez siebie czasu osobom starszym i chorym • wyjaśnia, dlaczego sakrament namaszczenia chorych jest sakramentem uzdrowienia • opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady, że świadomie buduje właściwe relacje z ludźmi, wśród których żyje • wyjaśnia znaczenie samodzielności w życiu osoby dojrzewającej • wskazuje, jak szuka sposobów komunikacji, dającej wzajemne zrozumienie • wskazuje sytuacje, gdy otacza ludzi potrzebujących swoją modlitwą, starając się rozpoznać ich potrzeby i nieść skuteczną pomoc • wyjaśnia, na czym polega tzw. duchowa adopcja • omawia cele funkcjonowania hospicjum • wskazuje, w jaki sposób wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci • uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej • uzasadnia swą gotowość pomocy osobie cierpiącej przez rozmowę i zachętę do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych 	<p>postanowienie modlitwy w intencji dzieci nienarodzonych</p>
<p>III. Syn Boży</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy charakteryzujące wiarę • wskazuje teksty biblijne i patrystyczne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa • wymienia pozachrześcijańskie 	<ul style="list-style-type: none"> • cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę • podaje najważniejsze fakty z życia i działalności Jezusa w porządku chronologicznym • w skrótovej formie przedstawia treść każdego z pozachrześcijańskich dokumentów świadczących 	<ul style="list-style-type: none"> • przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym lub z tych tekstów samodzielnie odczytuje cechy i określenia wiary • interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa • samodzielnie sięga do ksiąg Nowego Testamentu jako źródła wiedzy na temat Jezusa i daje o tym świadectwo wobec klasy • w oparciu o dokumenty 	<ul style="list-style-type: none"> • z zaangażowaniem podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi • jest odpowiedzialny za rozwój swojej wiary • omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa • podaje przykłady sytuacji, gdy chętnie dzieli się wiedzą o Jezusie z innymi • wskazuje, w jaki sposób 	<ul style="list-style-type: none"> • aktywnie włącza się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej lub innej celebracji i z zaangażowaniem w niej uczestniczy • rozwija swoją więź z

	<p>dokumenty świadczące o Jezusie Chrystusie</p> <ul style="list-style-type: none"> • omawia proces powstawania Ewangelii • definiuje pojęcie „cud” • wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów • wymienia okresy roku liturgicznego • wskazuje miejsce Adwentu na schemacie roku liturgicznego i omawia jego znaczenie • wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego • wskazuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa • wymienia rzeczy ostateczne człowieka • wymienia główne części Mszy Świętej • podaje, że są cztery modlitwy eucharystyczne • podaje warunki przystąpienia do Komunii Świętej • prezentuje główne przesłanie objawień 	<p>o Jezusie Chrystusie</p> <ul style="list-style-type: none"> • prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów • wskazuje teksty biblijne opisujące wybrane cuda Jezusa: przemianę wody w wino (J 2,1-11), rozmnożenie chleba (Mk 6,34-44), uzdrowienie epileptyka (Mt 17,14-18), uzdrowienie opętanego (Mk 1,23-27) • wymienia święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa • wskazuje święta Pańskie na schemacie roku liturgicznego • wymienia tradycje i symbole adwentowe • podaje przykłady pieśni adwentowych • wskazuje teksty biblijne i pozabiblijne mówiące o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa • podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu • podaje czas (liczbę dni) ukazywania się Zmartwychwstałego apostołom • wskazuje teksty biblijne o powtórny przyjsciu Chrystusa (Mt 25,31-46; Łk 21,25-28.34-36) • podaje kryteria, według których Chrystus będzie sądził ludzi 	<p>pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia gotowość obrony swojej wiary w Jezusa Chrystusa • wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii • wykazuje dążność poznawczą przejawiającą się w czytaniu czterech Ewangelii w celu bliższego poznania Jezusa • wyjaśnia, dlaczego cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego • interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda • wyjaśnia związek działalności Jezusa z Jego modlitwą • wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny • stara się świadomie przeżywać rok liturgiczny, zaznaczając w kalendarzu aktualne tygodnie • wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych • interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela • charakteryzuje znaczenie spotkań z Chrystusem Zmartwychwstałym w umocnieniu wiary Jego uczniów • interpretuje teksty biblijne mówiące o wniebowstąpieniu Jezusa • charakteryzuje sposoby obecności Chrystusa wśród nas • interpretuje tekst biblijny o końcu świata (Łk 21,25-28.34-36), wyjaśnia, dlaczego moment ten dla jednych będzie przyczyną lęku, a dla innych radości) • wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa • podaje przykłady podejmowanych przez siebie codziennych decyzji w perspektywie wieczności 	<p>poszukuje rzetelnego wyjaśnienia wątpliwości co do podstaw swojej wiary</p> <ul style="list-style-type: none"> • prezentuje owoc refleksji nad własnym życiem w świetle prawd przekazanych przez ewangelistów • uzasadnia, że cuda Jezusa są ogłaszaniem królestwa Bożego • wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów tam, gdzie jest wiara, i jednocześnie przez cuda umacnia wiarę • daje świadectwo o tym, że z wiarą prosi Jezusa o pomoc w najtrudniejszych sytuacjach życiowych • uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego • wskazuje, w jaki sposób włącza się w rodzinne i parafialne przygotowania do świąt Bożego Narodzenia • uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem • uzasadnia wartość życia „w obecności Chrystusa” • układa swój plan dnia (tygodnia), uwzględniając nieustanną, bliską obecność Chrystusa • uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia • charakteryzuje wpływ Eucharystii na życie ludzi, którzy z wielką wiarą w niej uczestniczą 	<p>Chrystusem przez życie sakramentalne i odważnie świadczy o tym wobec klasy</p>
--	--	--	---	---	---

	<p>Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością • wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej • wskazuje teksty biblijne dotyczące Eucharystii • wymienia i omawia formy kultu Najświętszego Serca Jezusowego 	<ul style="list-style-type: none"> • formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii • świadomie i z przekonaniem włącza się w przygotowanie Mszy Świętej • mówi z pamięci słowa konsekracji • odpowiada na wezwania kapłana • modli się we wspólnocie z innymi podczas liturgii • na podstawie tekstów biblijnych wyjaśnia motywy ustanowienia przez Jezusa sakramentu Eucharystii • uzasadnia potrzebę częstej Komunii Świętej • wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa • charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunika) 	<ul style="list-style-type: none"> • aktywnie uczestniczy we wspólnej liturgii • wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej • wyjaśnia treść czterech aklamacji • charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Panem Jezusem • uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca 	
<p>VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 56-58)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa • określa postawy ludzi wobec Jezusa analizując tekst biblijny Mt 2,1-12 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia imiona świętych, którzy osiągnęli swoją świętość przez dobre życie (np. św. Józef) • wskazuje, że od narodzin Jezusa liczy się lata naszej ery mówi z pamięci tekst kolędy „Bóg się rodzi” • wskazuje przyczyny lęku przed Jezusem Heroda i współczesnych ludzi 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Mt 5,3-12 • charakteryzuje drogę do świętości wybranego świętego • wskazuje, w jaki sposób troszczy się o swoją świętość w codziennym życiu • wykazuje, że narodzenie Jezusa zmieniło bieg świata (nowy kalendarz, nowa kultura, nowa religia) • omawia przesłania wybranych kolęd („Bóg się rodzi”) • śpiewa kolędy z rodziną i klasą oddając cześć narodzonemu Jezusowi • charakteryzuje podobieństwa w postawach pomiędzy współczesnymi ludźmi, Herodem a Mędrcami w poszukiwaniu Mesjasza 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć przez codzienne dobre życie oraz męczeństwo czyli żyjąc duchem Ośmiu Błogosławieństw • dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa • wskazuje, w jaki sposób przygotowuje się do przyjęcia Chrystusa we własnym sercu • wskazuje, jak służy pomocą tym, którzy chcą być blisko Jezusa • uzasadnia, dlaczego modli się za tych, którzy Jezusa odrzucają 	

Semestr II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Parafia, wspólnota, ruch	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcie parafii i podaje, kto do niej przynależy podaje definicję sanktuarium, diecezji, seminarium, podaje nazwę swojej diecezji oraz imię i nazwisko jej biskupa definiuje pojęcia: świecki i konsekrowany wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy definiuje pojęcie liturgii Kościoła, podaje, że liturgia słowa jest częścią Mszy Świętej, może też być odrębną celebracją omawia, co zawiera i do czego służy lekcjonarz wyjaśnia pojęcie wspólnoty podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce 	<ul style="list-style-type: none"> rozpoznaje kapłanów pracujących w miejscowej parafii oraz podaje ich imiona i nazwiska wymienia dobra materialne i duchowe, z których korzysta w parafii (ofiarowane przez wiernych w historii) wskazuje, gdzie jest katedra i seminarium duchowne wymienia najważniejsze sanktuaria swojej diecezji omawia najważniejsze wydarzenia z historii swojej diecezji wymienia grupy, ruchy i wspólnoty działające na terenie parafii wymienia różne formy życia poświęconego Bogu przedstawia cechy charakterystyczne dla świętych wskazuje, że celem posługi kapłana, jak i apostołstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii wymienia różne formy liturgii Kościoła wymienia i omawia cykle 	<ul style="list-style-type: none"> opowiada historię swojego kościoła parafialnego. wskazuje, w jaki sposób wyraża więź ze swoją parafią wyjaśnia rolę sanktuariów w życiu społecznym i narodowym charakteryzuje działalność wybranych grup uzasadnia potrzebę i wartość przynależności do rówieśniczych grup o charakterze religijnym interpretuje słowa Chrystusa i Kościoła wzywające do życia konsekrowanego wyraża zainteresowanie formą życia poświęconego Bogu uzasadnia potrzebę apostołstwa świeckich charakteryzuje wzajemne relacje członków Kościoła podaje przykłady swojej troski o zbawienie własne i innych charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa zmartwychwstałego uzasadnia swe pragnienie spotkania się z Chrystusem przez świadome i czynne uczestnictwo w liturgii Kościoła formułuje argumenty za uczestnictwem w liturgii uzasadnia, że czytane i rozważane podczas liturgii teksty biblijne są kierowanym do nas słowem Boga wyjaśnia znaczenie kreślonych na czole, ustach i sercu krzyżyków przed czytaniem Ewangelii potrafi posługiwać się lekcjonarzem charakteryzuje Kościół jako wspólnotę 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnia, dlaczego modli się za żyjących i zmarłych ofiarodawców na rzecz parafii uzasadnia, dlaczego chętnie bierze udział w pielgrzymce do wybranego sanktuarium dzieli się przeżyciami związanymi z pobytem w sanktuarium dokonuje wyboru grupy, w której czułby się dobrze i mógłby się rozwijać emocjonalnie i duchowo uzasadnia, dlaczego modli się za różne stany w Kościele referuje, w jaki sposób poszukuje własnej drogi życiowej określa swoje miejsce w Kościele wskazuje, w jaki sposób angażuje się w życie Kościoła angażuje się w przygotowanie liturgii Mszy Świętej uzasadnia, że do życia prawdziwie chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem uzasadnia własne pragnienie podtrzymywania i ciągłego odnawiania więzi z Chrystusem poprzez życie sakramentalne uzasadnia, dlaczego z szacunkiem i uwagą słucha słowa Bożego wskazuje, w jaki sposób zachęca rodziców i rodzeństwo do 	<ul style="list-style-type: none"> referuje, jakie działania podejmuje na rzecz parafii, inspirując do nich swoich kolegów wskazuje, w jaki sposób angażuje się w działalność wybranej grupy referuje wobec klasy swe uczestnictwo w spotkaniach grupy rozważającej słowo Boże

		<p>czytań mszalnych (dwuletni cykl na dni powszednie i trzyletni na niedziele)</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego • wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej (z zakresu architektury, malarstwa, rzeźby, muzyki) 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia schemat biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty • wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym • podejmuje samodzielne próby rozmowy ze słowem Bożym i dzieli się z klasą swym doświadczeniem • rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni • wskazuje, w jaki sposób kształtuje w sobie wrażliwość na piękno 	<p>rodzinnej lektury Pisma Świętego</p> <ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki • uzasadnia swój szacunek wobec dzieł sztuki sakralnej 	
V. Europa	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską • wymienia najwcześniejszych misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy • definiuje pojęcia: monastycyzm, reguła zakonna, benedyktyni • definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew • podaje, kim był Grzegorz VII i czego dotyczyły wydane przez niego dekrety reformatorskie • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta • określa, na czym 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie inkulturacji • na podstawie wypowiedzi Jana Pawła II podaje przykłady współczesnych „areopagów” • podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy • prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji • podaje znaczenie sentencji „ora et labora” • wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni • wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego • wymienia owoce reformy gregoriańskiej • definiuje pojęcia: inwestytura, symonia, ekskomunika • prezentuje dziedziny wiedzy studiowane w średniowieczu • prezentuje dorobek św. Tomasza z Akwinu 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej • wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach • wskazuje, w jaki sposób szuka wyjaśnienia napotkanych trudności w celu pogłębienia własnej wiary • charakteryzuje działalność ewangelizacyjną pierwszych misjonarzy • opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa • charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka • omawia zakonne życie benedyktynów • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury • referuje, w jaki sposób walczy z bezczynnością i lenistwem • ocenia przyczyny i skutki schizmy wschodniej • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym • układa modlitwę w intencji zjednoczenia wszystkich chrześcijan • wyraża szacunek względem braci prawosławnych • krytycznie ocenia stosunki państwo – Kościół przed reformą gregoriańską • charakteryzuje główne założenia reformy 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach • podaje przykłady sytuacji, gdy w różnych środowiskach odważnie przyznaje się do Chrystusa i Kościoła • uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw • uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy • omawia wpływ św. Benedykta i benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej • omawia znaczenie modlitwy i pracy w swej trosce o własny rozwój duchowy • charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego • wyjaśnia znaczenie reformy Grzegorza VII dla Kościoła w Europie zachodniej i w Polsce • uzasadnia swą gotowość respektowania obowiązków i praw Polaka katolika zawartych w Konstytucji RP 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, w jaki sposób włącza się w działania ekumeniczne Kościoła • uzasadnia, dlaczego krytycznie odnosi się do wypowiedzi odrzucających chrześcijańskie wartości (oparte na dekalogu i Ewangelii) • referuje swe uczestnictwo w kwestach na cele charytatywne

	<p>polega świętość Kościoła</p> <ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: inkwizycja i herezja wymienia przyczyny reformacji i reformy katolickiej wymienia głównych reprezentantów epoki reformacji definiuje pojęcia: deizm, masoneria, racjonalizm, modernizm 	<ul style="list-style-type: none"> podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trąba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki) i tych, którzy żyją współcześnie wymienia zakonny żebracze i ich założycieli wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa wymienia przyczyny powstania inkwizycji prezentuje stanowisko współczesnego Kościoła wobec inkwizycji wyraża postawę akceptacji i tolerancji wobec drugiego człowieka podaje datę Soboru Trydenckiego i wymienia główne postanowienia wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo wymienia autentyczne osiągnięcia epoki oświecenia wymienia zagrożenia wiary zawarte w filozofii oświecenia 	<ul style="list-style-type: none"> charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój ludzkiej wiedzy wskazuje, gdzie szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa opisuje habit franciszkański uzasadnia, dlaczego chętnie dzieli się z ubogimi potrafi ocenić zło płynące z inkwizycji charakteryzuje metody walki z herezykami stosowane przez inkwizycję uzasadnia swą postawę mężnego wyznawania wiary w Chrystusa oraz miłości względem drugiego człowieka charakteryzuje problemy Kościoła zachodniego i jego wewnętrzne próby odnowy wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele Zachodnim charakteryzuje ruch ekumeniczny wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji uzasadnia nielogiczność poglądów przeciwstawiających wiarę rozumowi opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej uzasadnia, że wiara i rozum wzajemnie się uzupełniają i nie może być między nimi sprzeczności uzasadnia swe przekonanie, że rozum potrzebuje wiary dla lepszego poznania rzeczywistości 	<ul style="list-style-type: none"> omawia, w jaki sposób angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego poprawnie interpretuje fragmenty z Biblii i listu Jana Pawła II „Tertio millennio adveniente” uzasadnia, dlaczego przebacza i prosi o przebaczenie omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji omawia podobieństwa i różnice katolicyzmu, luteranizmu i kalwinizmu uzasadnia, dlaczego modli się o jedność chrześcijan charakteryzuje intelektualne postawy oświecenia wskazuje wartości i zagrożenia kryjące się w myśli oświeceniowej uzasadnia, dlaczego deizm i ideologia masońska nie da się pogodzić z nauką Kościoła katolickiego uzasadnia swą krytyczną postawę wobec ideologii niezgodnych z wiarą katolicką 	
<p>VI. Mój rozwój</p>	<ul style="list-style-type: none"> definiuje pojęcia: pokora, pycha wymienia prośby zawarte w Modlitwie Pańskiej określa, czym jest 	<ul style="list-style-type: none"> podaje biblijne przykłady pokory i pychy podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie określa różne sposoby 	<ul style="list-style-type: none"> interpretuje teksty biblijne mówiące o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16) wyjaśnia znaczenie tych postaw w rozwoju relacji do samego siebie, Boga i ludzi interpretuje treść Modlitwy Pańskiej jako program drogi chrześcijanina 	<ul style="list-style-type: none"> wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwania się z pychy formułuje własną modlitwę, wzorując się na Modlitwie Pańskiej 	<ul style="list-style-type: none"> podaje przykłady sytuacji, gdy wyraża sprzeciw wobec lansowania

	<p>modlitwa,</p> <ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: wychowanie, samowychowanie • podaje przykłady pozytywnego i negatywnego wpływu rówieśników na życie • wymienia swoje zdolności oraz pozytywne cechy charakteru • określa, czym są obiektywne normy moralne oraz na czym polega relatywizm moralny • wymienia ważniejsze fakty z życia Salomona • definiuje mądrość i wymienia jej przejawy • wymienia swoje najważniejsze obowiązki • wymienia swoje najważniejsze zainteresowania 	<p>postrzegania relacji z Bogiem i innymi w zależności od wieku (1 Kor 13,11)</p> <ul style="list-style-type: none"> • wskazuje zmiany zachodzące we własnym postrzeganiu Boga i ludzi • podaje, za co najczęściej jest chwalony a za co krytykowany • poddaje refleksji różnice, jakie dostrzega między własnym wyobrażeniem siebie a tym, jak postrzegają go inni • definiuje pojęcie prawo naturalne • podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować • wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką • omawia przejawy mądrości Salomona • podaje przykłady ludzi (uczniów, sportowców, naukowców...), którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy • określa, kim chce zostać i co robić w dorosłym życiu 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy • charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych świętych (bł. Teresa z Kalkuty, św. O. Pio, Marta Robin) • uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić • uzasadnia wartość codziennej modlitwy w pogłębianiu swej osobistej relacji z Bogiem • wyjaśnia, czemu służy wychowanie, do czego zmierza, kto uczestniczy w tym procesie, kto nim kieruje i od czego zależy efekt wychowawczy • uzasadnia, że wraz z dorastaniem powinna dokonywać się zmiana relacji z ludźmi • charakteryzuje zasady wypowiedzania opinii o ludziach i przyjmowania wypowiedzi na swój temat • z godnością i spokojem przyjmuje opinie innych na swój temat • uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych • potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając zło złem, a dobro dobrem • uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów • podaje przykłady dokonywanych przez siebie mądrych, zgodnych z wolą Bożą wyborów • podaje przykłady właściwie podjętych przez siebie decyzji i ich owoce, za które dziękuje Bogu • podaje przykłady prac, zajęć, które podejmuje z chęcią, oraz takich, do których czuje się przymuszany • interpretuje przypowieść o talentach • podaje przykłady wykorzystywania swoich umiejętności dla dobra własnego i innych • charakteryzuje sposób realizacji własnej drogi życiowej, określając cele dalsze i bliższe • opracowuje plan rozwoju ujawnionych zainteresowań i osiągnięcia życiowych celów 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia związek swej codziennej systematycznej modlitwy z postawą zaufania Bogu • omawia trudności napotymane przy modlitwie i wskazuje sposoby ich pokonywania • uzasadnia, co w procesie samowychowania prowadzi nas do Chrystusa, a co nas od Niego oddala • podaje przykłady konkretnych wymagań, jakie stawia sobie w aspekcie samowychowania • uzasadnia, że nastolatek powinien budować nową wizję obrazu Boga i relacji z Nim • uzasadnia potrzebę konfrontacji własnego obrazu siebie z opiniami innych • wskazuje, w jaki sposób dąży do lepszego poznania siebie • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych • rozpoznaje i właściwie ocenia spotykane w mediach wypowiedzi promujące relatywizm moralny • wskazuje przejawy swej odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga • uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno jednostek wybitnych, jak i przeciętnych uzdolnień • relacjonuje realizację swojego projektu • wskazuje sytuacje, gdy prosi Boga o pomoc w realizacji życiowych planów 	<p>relatywizmu moralnego</p> <ul style="list-style-type: none"> • omawia, w jaki sposób poszukuje dojrzałych form spotykania się z Bogiem i innymi
--	---	---	--	--	---

<p>VII. Wydarzenia zbawcze (tematy 59-61)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa • wskazuje tekst biblijny o zmartwychwstaniu Mk 16,1-14 • określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa (Mt 27,27-44) • wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego • wskazuje przyczyny odchodzenia od Chrystusa współczesnego człowieka • podaje przykłady, jak może ewangelizować w swojej parafii 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny o drodze krzyżowej i śmierci Jezusa • relacjonuje swój udział rekolekcjach wielkopostnych • interpretuje tekst Sekwencji wielkanocnej • wyjaśnia symbolikę Grobu Pańskiego • uzasadnia, dlaczego uczestniczy we Mszy Świętej w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego • uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła • wyjaśnia, że w parafii każdy powinien odnaleźć własne miejsce i zadanie do spełnienia • podaje przykłady sytuacji, gdy ewangelizuje przez dawanie świadectwa w swoim środowisku 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie tekstu Gorzkich żali i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia • opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew • uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego 	<ul style="list-style-type: none"> • relacjonuje swój udział w czuwaniu w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego
--	---	---	--	--	---

Ocena uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

Formy i metody dostosowania wymagań dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się i obniżonymi możliwościami intelektualnymi

1. Uczniowie z dysleksją rozwojową:

1. w wypowiedzi ustnej kładziemy nacisk na treść, a nie na błędy językowe
2. w wypowiedziach pisemnych zwracamy uwagę na wiadomości
3. dostosowujemy kryteria oceniania do zaleceń PPP
4. dajemy możliwość zastąpienia prac pisemnych odpowiedziami ustnymi

2. Uczniowie z dysgrafią i dysortografią:

1. zwracamy uwagę na merytoryczną zawartość prac pisemnych
2. dostosowujemy kryteria oceniania do możliwości uczniów, doceniamy postępy
3. mobilizujemy do ciągłej pracy

3. Uczniowie z wadą wymowy:

1. umożliwiamy zaliczenie materiału w formie pisemnej zamiast ustnej
2. pomagamy podczas odpowiedzi ustnych
3. umożliwiamy odpowiedź ustną po zakończeniu lekcji lub na zajęciach dodatkowych

4. Uczniowie z deficytem funkcji wzrokowo-słuchowej:

1. umożliwiamy siedzenie w pierwszej i drugiej ławce
2. wykorzystujemy reprodukcje, plansze, plakaty
3. wydłużamy czas wykonania zadań pisemnych

5. Uczniowie, u których stwierdzono wolniejsze tempo pracy:

1. pozwalamy zostać na przerwie i dokończyć rozpoczętą pracę (test, sprawdzian)
2. dajemy czas do namysłu przed odpowiedzią ustną
3. umożliwiamy poprawianie ocen
4. udzielamy pochwał na forum klasy
5. wydłużamy czas wykonywania zadań pisemnych
6. zmniejszamy liczbę zadań do wykonania podczas prac klasowych, kartkówek

6. Uczniowie z obniżoną pamięcią trwałą:

1. informujemy o zakresie materiału, z którego uczeń będzie odpowiadał
2. naprowadzamy ucznia podczas odpowiedzi ustnej
3. umożliwiamy zaliczenie treści etapami
4. w trakcie samodzielnego rozwiązywania zadań umożliwiamy korzystanie z osobistych notatek